

infacto

Ku Klux Klanin kevätkokous

Muikku
snapsilasissa

Reittä pitkin töihin

Teksti: Mari Tuomela
Huhtikuu 2007

Wappu on jo hyvässä vauhdissa. 30-vuotisjuhla TAMPPI paljastettiin viime viikolla, ja samalla starttasi pari viikkoa kestävä (tapahtuma)putki. Tänä vuonna wappua täydentävät ylioppilaskunnan juhlavuoteen (yhtä juhlaa siis!) liittyvät tempaukset muiden uusien tapahtumien ohella.

Innokkaimmat juhlijat ottivat varaslähdön jo alkuviikosta testaamalla kisakuntoaan Keskiasteen

välitutkinnossa. Otaniemessä juhlinta alkaa näinä päivinä, Lappeenrannassa ollaan jo hyvässä nousussa ja Oulussa vielä kaivetaan haalareita kaapista; tutustu wapunviettoon muissa isommissa tutakaupungeissa s. 6-8. Suuri kiitos Kaplaakille, Optiemille ja Prodekolle jutuista!

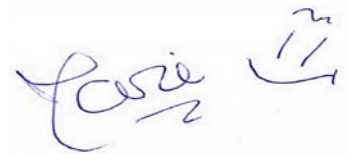
Kevät on taas ollut tapahtumarikas. Helmikuussa järjestettiin monen vuoden tauon jälkeen rankka excu, joka kanto myös nimeä Rankka Meriseikkailu, sillä matka vei Turun ja Helsingin kautta Viroon. Titanicin kohtalo oli lähellä... Lue lisää s. 18. Fuksikapumme Johanna puolestaan on keksinyt fukseille monta kivaa uutta tapahtumaa (s. 28).

Ei hätää, kyllä niitä tapahtumia riittää myös syksylle. Lehden loppuun on kerätty kokemuksia mm. Indecs Challengesta, mentoroinnista ja NääsPekistä. Ja heinäkuussahan järjestetään Kesäcasenpurku; viimevuotisesta oli juttu Infactossa 3/06, jonka löydät killan sivuilta, kuten kaikki muutkin vanhat lehdet (värillisinä!).

Vielä tähän loppuun tahtoisin kiittää kaikkia 28 (!) toimittajaa; teidän ansiostanne tässä numerossa riittää lukemista pitkälle kesään, mikäli juttuja ei tietysti ahmi siltä seisomalta ;). Taidan myös olla anteeksipyyntöni velkaa talousvastaavallemme, sillä budjetti on menossa reippaasti yli sovitun...

Wappusihteri Markus Eteläpellon sanoin: "Luonnollisesti vuoden -07 wappu on paras, sillä 07 on melkein kuin 007, ja uusin Bond on paras Bond. Selkeätä." Mitäpä tuohon enää lisäisi =). Riehakasta wappua kaikille, ja leppoisa ja (toivottavasti) aurinkoista kesää!

Syksyllä taas tavataan!

Julkaisija ja kustantaja

TTY:n tuotantotalouden kiltä Indecs
indecs-hallitus@listmail.tut.fi

Päätoimittaja ja taittaja

mari.tuomela@tut.fi

Painopaikka

Juvenes Print, Tampere

Painomäärä

130 kpl

www.indecs.info

Toimittajat @tut.fi

anna.engblom, anna.kaunonen, antti.koljonen, auli.tiainen, iida-maria.rantanen, ilkka.peltola, jaakko.siren, jens.winkler, juha.jaakamo, jutta.fagerstrom, karoliina.leinonen, maija.k.nieminen, marika.palkkimaki, miia.pikki, miia.puranen, mika.voipio, oliver.schwarz, simon.reymann, soila.kolari, tytti.matsinen, varpu.heikkila, ville.purhonen, volker.bruns

Muut toimittajat

andretischer@web.de, jukka.saarikorpi@iki.fi, palokang@mail.student oulu.fi, paatoimittaja@prodeko.org, jari.reponen@lut.fi

Vakiopalstat

- S. 04** **Puheenjohtajan palsta**
- MIK ja muita hyviä vitsejä
- S. 10** **Elämän aakkoset**
- Sanna Nokelainen
- S. 11** **Alumnien kuulumisia**
- Jukka Saarikorpi
- S. 12** **Tutalta valmistuneet**
- maaliskuuhuhtikuu -07
- S. 47** **Tapahtumakalenteri**
- kesä ja alkusyksy

Killan sisäistä

- S. 18** **Rankkaevankeliumi**
- rankka XQ 22.-24.2.
- S. 22** **Indecsin 21-vuotisjuhlat**
- ravintola Ziberia 24.3.
- S. 28** **Fuksien kevät**
- kapu raportoi
- S. 41** **Chasing the Invisible Man**
- Indecs Challenge -06
- S. 44** **Vuosi mentoroitavana**
- mitä? miksi? minkälaisista?

Tampereelta

- S. 09** **All White Night**
- valhohaalarisitsit 30.3.
- S. 13** **Helppinä yrityspäivillä**
- kokemusta ja kontakteja

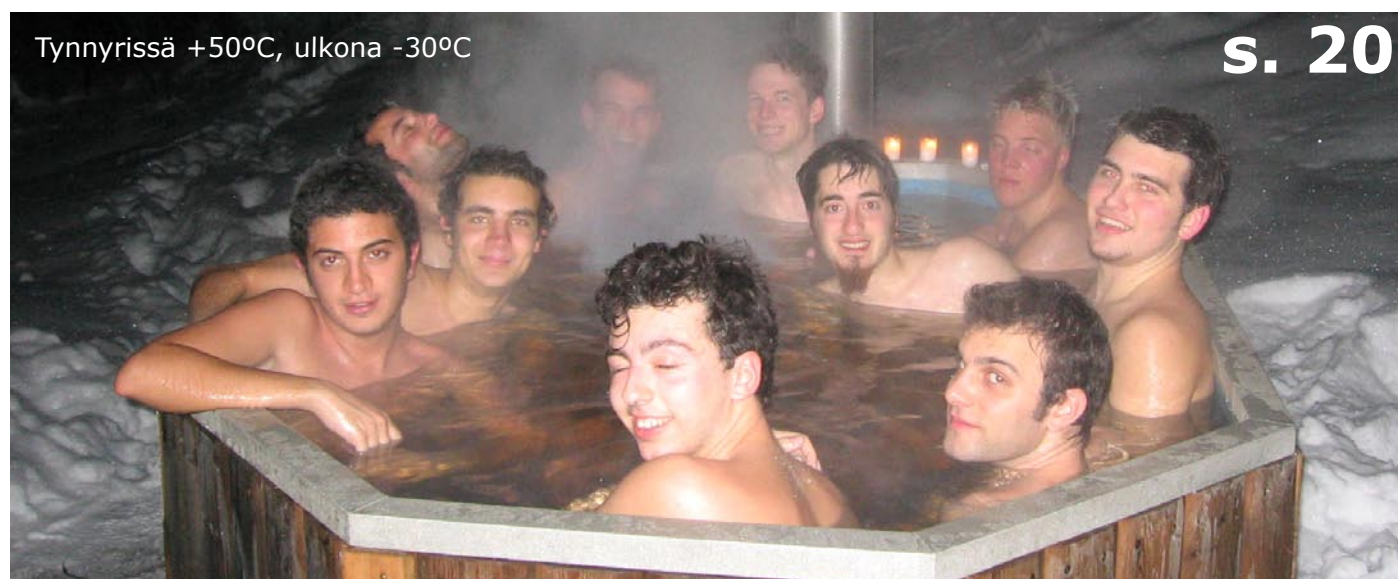
- S. 14** **Ilta Accenturen kera**
- viinejä ja konsultointia
- S. 25** **Tunnelmia Kilitojen sitseiltä**
- bommarien uumenista
- S. 26** **Motoristin päiväkirjasta**
- tarinoita Drag Race -sitseiltä
- S. 31** **Tampereen helmiä osa 2**
- pikaopas baareihin ja pubeihin
- S. 35** **Voitto kotiin!**
- Skillan turnaus
- S. 42** **NääsPeksiin osallistuminen**
- mahtava kokemus
- S. 45** **Vilskettä & Vilinää**
- Tampereella kesäkin kuluu

Kansainvälistä

- S. 16** **Mökkeilyä Enschedessä**
- Times-semifinaali 11.-14.2.
- S. 20** **Free Vision Goes to Finland**
- Helsinki & Tampere
- S. 37** **Bonjour! Hello!**
- elämää Montrealissa
- S. 39** **Opiniön de Suomi**
- André: "JUST DO IT!"

Muita juttuja

- S. 06** **Kaplaaki, Optiem, Prodeko**
- miten ne juhlii wappua?
- S. 33** **Svingin hurmaa**
- johdatus golfiin

Killan vuosijuhlat oli ja meni. Vuosijuhlat ovat Kerinomainen hetki kohdata jo työelämään siirtyneitä tutalaisia. Oma tietoisuus killan historias- ta jää helposti oman opiskeluajan mittaiseksi. Jo valmistuneiden kanssa jutellessa havaitsee nopeas- ti, kuinka rikas historia killallamme on. Myös moni asioista, jotka ovat meille miltei itsestäänselvyyk- siä, ovat olleet todellisia innovaatioita silloin kun ne on aloitettu. Pelkästään viimeisen reilun viiden vuoden aikana on tehty valtavia harppauksia: Kolmiobileet, Indecs Network, valtava joukko uusia tapahtumia ja niin edelleen.

Eräs monista valopilkuista kiltamme historiassa ovat jäynät. Kaikki ovat varmaan kuulleet kanalajäynästä vuonna 2004. Tuolloinhan Konserninakin tunnettu joukko indecsiläisiä järjesti Materiaali-insinöörikil- lan kiltahuoneelle EU-standardit täyttävän kanalan elävine kanoineen yllätykseksi vuosijuhlilta palaavil- le MIKkiläisille. Operaation kruunasi vuosijuhlahah- jan (leluanka kanahäkissä) luovuttamisen yhtey- dessä allekirjoitettu sopimus, jossa MIK lupasi pitää hyvää huolta heille luovutetuista kanoista. Lisää huomiota jäynä sai, kun aamulehti innostui tekemään jutun aiheesta.

Tämä jäynähän suoritettiin vastaiskuna MIK:n tekemälle styrox-pallojäynälle. Tuossa jäynässä MIK lahjoitti Indecsiin kodinkoneen, joka oli muistikuvien mukaan jääkaappi. Tuo kaappi oli täynnä styrox-palloja, jotka mystisistä sähkövarauksellisista ja mekaanisista voimista johtuen levähtivät ympäri kiltahuonetta kun joku epäonninen erehtyi kaapin avaamaan. Noita palloja on joku saattanut kaappien takaa löytää vielä viimeaikoinakin...

Legendaarisia jäyniä on tehty ennenkin. Eräs kaikkein eniten viitatuista jäynistä herätti aikanaan meriarkeologisen sensaation Ruotsissa. Tuossa jäynässä ryhmä Otaniemeläisiä teekkareita sukelsi Paavo Nurmen patsaan Wasa-laivan kannelle hieman ennen kuin tuo alus nostettiin merestä. Laivan nostamisen jälkeen Ruotsissa syntyi joukko teorioita siitä, kuinka on mahdollista, että Nurmen patsas löytyy moisesta paikasta. Ihmetys oli sitäkin suurempi, kun asia paljastui teekkarijäynäksi.

Killaltamme jäsenet ovat kunnostautuneet myös valtakunnallisissa jäynäkisoissa. Vuoden teekkarijäynääjän arvostetun tittelin olemme voittaneet vuosiksi 2005 ja 2006 (siis itse kisat on järjestetty 2004 ja 2005). Fuksijäynissäkin kiltamme on pärjännyt aina hyvin. Viimeisin voitto on vuodelta 2004. Aiheesta kiinnostuneiden kannattaakin käydä tarkastamassa Indecsin nettisivuilla olevat jäynävideot, vanhat Infacto-

lehdet (myös netissä) sekä TTY:n sivuilta löytyvät linkit jäynäsivuille.

Pienet killat ovat yleensä pärjänneet (myös) jäynäkisoissa suuria kilttoja paremmin. Syyksi on epäilty parempaa ryhmähenkeä. Pienistä killoista hitsautuu tiiviimpi ja aktiivisempi porukka. Tästä kuuluu kiitos myös aktiiviselle fuksitoiminnalle. Hyvä yhteishenki näkyy varmasti myös koulun ulkopuolella, muodostaahan se erinomaisen verkoston myös opiskelujen jälkeisille vuosille. Tiivistä porukastamme huolimatta, meidän ei kannata sulkeutua sisäpiiriksi. Indecsiin on paljon tapahtumia muiden ainejärjestöjen kanssa, joissa pääsee tutustumaan uusiin ihmisiin. Eikä oman harkkaryhmänkään aina tarvitse muodostua tuta- laisista.

Ulkona alkaa olla jo varsin kesäistä. Hetki, jolloin siirrytään koulun penkiltä taas hetkeksi työelämän pariin, lähestyy kovaa vauhtia. Jahka vapusta ja viimeisistä tenteistä selvitään, tiivis ryhmämme hajaantuu taas ympäri Suomea (ja ulkomaita). Toivotan fukseille ja muille jäynääjille onnea ja menestystä kisoihin, sekä kaikille oikein hyvää tulevaa vappua! Klara vappen!

PS. Ethän unohda saapua tänäkin kesänä KesäCasenPurkuun. Lisää tietoa siitä myöhemmin.

SWOT-analyysi

KUN SE LIITTYY TALOUTEEN,
SIITÄ KERTOO KAUPPALEHTI.

JOKAINEN ON OMAN ELÄMÄNSÄ TOIMITUSJOHTAJA. **Kauppalehti**

Kauppalehti • Optio • Presso • VIP • Kauppalehti.fi • Mobiili

Kaplaaki, Optiem, Prodeko

- miten ne juhlii wappua?

Koonnut: Mari Tuomela

**- Helsinki & Prodeko -
teksti: Proleko?:n toimitus**

Otaniemessä Wapun järjestäminen on joka vuosi arvoitus siihen asti kunnes ylioppilaskunnan fuksimajuri antaa ensimmäisen päiväkäskynsä, mikäli toteaa fuksien suorittaneen tehtävänsä vuoden aikana kunniakkaasti. Vaikka majurin julistus ilmestyikin jo maaliskuun alussa, varsinaisen wapun juhlinta alkaa kuitenkin suurimmalla osalla teekkareita vasta viikko aattoja ennen ja killoilla on tällöin useita omia wappuviikon avajaistapahtumiaan. Viime vuonna Prodeko vuokrasi raitiovaunun, johon sijoitettiin DJ ja muuta tilpehööriä, mutta tänä vuonna joudutaan varmasti keksimään jotakin muuta. Tämän lisäksi perinteisesti Prodekon hallitus järjestää kiltalaisille riehakkaat Wappusitsit jollakin käsittämättömällä teemalla ja wappuaattona Prodekon kiltahuoneella tarjoillaan wappusimat kiltalaisille ennen siirtymistä Wappuriehän julistukseen.

Mainitsemisen arvoinen on myös Prodekolle läheisen Polyteknikkojen Raittiusseuran vesiviikko, joka alkaa Otonpäivänä ja päättyy Yrjönpäivään sopivasti juuri ennen wappuviikkoa. Viinan sijasta viikon vissyä litkineet ja vesiviikon täten kunniakkaasti suorittaneet poralaiset saavat diplomin seinäänsä koristamaan vesiviikon päätösristeilyllä.

Kiltojen omien tapahtumien lisäksi Otaniemessä on muutamia isompia koko ylioppilaskuntaa koskettavia tapahtumia wappuviikolla: TKY-KY köydenvedo, erilaisia puolileikkilisiä urheilukilpailuja, Wappuriehän julistus aattona sekä tänä vuonna mahdollisesti myös Otaniemen satsimestaruuskisat. Näiden lisäksi viikolla on wappulehden julkistus ja jäynäkilpailun jäynien esittely, jotka eivät ole kuitenkaan varsinaisesti ylioppilaskunnan tapahtumia vaan niistä vastaavat omat yhdistyksensä.

Köydenvedossa kilpaillaan Helsingissä Senaattitorilla näyttävästi Kauppakorkeakoulun Ylioppilaskuntaa vastaan eri kokoisilla joukkueilla ja niitäkin suuremmalla köydellä. Wappulehden julkistus on jättitapahtuma, jossa salassa pidetty wappulehti vihdoinkin tuodaan julkisuuteen ja annetaan halukkaille myyntiin. Vuoden aikana jäynäkilpailuun osallistuneet jäynät esitellään myös suurelle yleisölle wappuviikolla.

Wappuaattona luetaan Wappuriehän julistus Teekkarikylän sydäimestä, Servin Mökin katolta ja tapahtuma kerää Teekkarikylän wappuaattona täyteen myös valmistuneita teekkareita, jotka kuohoviinein aloittavat astetta aikuisemman wapunviettonsa - jotkut jopa perheineen.

Wappuräyhän julistuksesta siirrytään abihenkisellä rekkakuljetuksella Helsingin läpi Kauppatorille seuraamaan Havis Amanda -patsaan lakitusta. Manta on lakitettu vuodesta 1921 alkaen ja lakitusvuoro vaihtelee viiden vuoden sykleissä ylioppilaskunnittain ja tänä vuonna vuoro onkin jälleen TKY:llä! Patsasta pesemässä ja lakittamassa voikin tänä vuonna nähdä pari Prodekon sateenkaarihaalaria, jos Helsinkiin wappuaatoksi epähuomiossa eksyy.

Mantan lakitus suoritettiin pitkään puoliltaöin, mutta järjestyshäiriöiden takia tapahtuma aikaisettiin kello kuudeksi 70-luvulla. Otaniemen teekkarit kuitenkin pitävät vanhoista perinteistä kiinni ja pistävät oman lakin päähänsä vasta päivän vaihtuessa, kun humanistien ylioppilaslakit päätyvät Havis Amandan esimerkin perässä otsaan jo kuudelta. Mantan lakitus kerää vuosittain Helsingin keskustan täyteen ihmisiä ja se onkin monille ihmisille ehdoton wappuperinne.

Lakituksen jälkeen jokainen siirtyy viettämään wappua minne lystää, mutta monet suuntaavat illemmalla isoihin Wappubileisiin Dipoliin, joka onkin ainoa oikea paikka lakin laittamiseen päähän puoliltaöin.

Wapun juhlinta ei kuitenkaan pääty Dipoliin, vaan lähes koko pääkaupunkiseutu hakeutuu vappupäivän brunssille Kaivopuistoon. Jos puistosta haluaa hyvän paikan kannattaa sinne suunnata jo aamuyöstä, sillä jo kello kahdeksan aikaan aamulla paikalle on noussut jos jonkinnäköistä taloa ja pytinkiä puuceineen ja ruokailupöytineen ja monilla onkin perinteinen paikka puistossa. Prodekolla on brunssin jälkeen vappusauna Otaniemessä, josta onkin hyvä suunnata hyvässä seurassa vielä jatkoille.

Fuksien näkökulmasta Wappu on Otaniemessä todella ainutkertainen tapahtuma, sillä he saavat aikaisin wappuaamuna ensimmäisen kerran oman teekkarilakin käteensä mikäli ovat fuksipisteensä vuoden aikana kunniakkaasti suorittaneet. Fuksit kisaavat wappuviikolla fuksispeksissä ja yöjännissä, joiden tulosten perusteella määräytyy lakkienjakojärjestys. Järjestyksellä on paljon merkitystä, sillä viimeiseksi tullut kilta jakaa lakit, ensimmäinen saa omansa ensimmäisenä ja loppupää saattaa joutua odottamaan lakkeja useita tunteja fuksien suuren määrän takia.

Otaniemessä julkaistaan kahta wappulehteä vuorovuosin. Näistä ensimmäinen ja tänä vuonna vuorossa oleva on Äpy, joka on ilmestynyt vuodesta 1948 alkaen. Lehti ei yleensä ilmesty lehtenä vaan Äpy olikin toissa vuonna pöytäliina, edellisen kerran haitari ja on se ollut aikoinaan jopa toimiva levysoitinkin. Julkku edustaa olomuodoltaan perinteisempää lehteä.

Lisää Otaniemen Wappuviikon ohjelmasta löytyy osoitteesta: <http://www.wappu.fi>

- Lappeenranta & Kaplaaki - teksti: Jari Reponen

lappeen Rannassa wappu on suhteellisen lyhyt, se kestää vain yhden pitkän yön noin huhtikuun puolivälistä wapun päivään saakka. Wappu alkaa wapunavaushuudolla ja wappunotskin avaamisella perinteisesti Oton päivän tienoilla, tänä vuonna kuitenkin otetaan pieni varaslähtö ja aloitetaan wappu jo maanantaina 16.4. Järjestettyjä tapahtumia on siitä alkaen jokaisena päivänä ennen wappua. Juhlinta huipentuu wappuaaton iltabileisiin ja seuraavan päivän piknikkiin linnoituksen muureilla. Muita wapun kohokohtia ovat Finnhits, Willimiehen wipellys (paikallinen appro), Saunayö, jossa saunat ovat lämpiminä ympäri Skinnarilaa, sekä laulutapahtuma Krokotiili Genan synttärät. Teekkareiden urheilukykyä koettelee pyöräilytapahtuma Tour De Willmanstrand ja mäkiautokilpailu KRuisinKi. Kaplaaki ry järjestää wappuna perinteisesti Kotiseutukursion, jossa tutustumme kahden linja-autollisen voimin päivän ajan ravitsemusliikkeisiin ympäri Etelä-Karjalaa. lappeen Rannan wappulehti on Hässi.

Fuksien wappu eroaa teekkareista fuksitehtävien ja teekkarikasteen osalta. Fuksitehtävät on tapahtuma, jossa fuksit kiertävät joukkueina kiltujen ja kerhojen järjestämällä rasteilla ja kamppailevat parhaimman joukkueen tittelistä. Teekkarikasteessa fuksit laskevat liukumäkeä pitkin hyiseen (ja toisinaan myös jäiseen) Saimaaseen muun kansan seurattessa vierestä. Ennen fuksien kastetta teekkarin arvonimeen, kokoontuvat kaikki keskuspuistoon katsomaan legendaarisen kurkipatsaan lakitusta. Kurjet saavat päähänsä niin teekkari- kuin kylterilakinkin.

Railakasta wappua kaikille Indecsiläisille! Ottakaa kaikki irti paikallisista tapahtumistanne, seuraava wappu on vasta ensi vuonna! ;)

Lappeenrannan wappuohjelma: <http://www.ltky.fi/sivu/Toiminta/Kulttuuri+ja+liikunta/Wappu>

- Oulu & Optiem - teksti: Ville-Pekka Palokangas

Lyhyesti (alustavaa ohjelmaa mukaellen):

To 26. - La 28.4. Kirkkovenesoudut, Kotikaupungin lyhyt ja Humusfest (Yliopistomme humanistipuolen nurmialueella omakivaa!)

Waatonaatto: Tempauksia, Fuksikisat, Olutviesti & Köydenvetokisa

Waatto: Teekkariwapun julistus, Wappukulkue & Fuksikaste

Wappupäivä: Lakkien jako (klo 4), Shamppan-jamatinea & Fuksilakkien polttohautaus

Ja pitemmän kaavan kautta:

Wappumme alkaa virallisesti Oulujoella, Tuiran uimarannalla, järjestettävistä Kirkkovenesouduksista, mikäli arktisen ilmastomme kevät on riittävän pitkällä. Oheistoimintaakin toki löytyy soutujen lisäksi, joten emme ole täysin jäänlähdon armoilla, perinteinen Wappukyykkä järjestetään kuivalla maalla pysyttelevien iloksi. Tänä vuonna tämä virallinen Wappustartti on sijoitettu kalentereihimme torstaiksi 26.4.

Valitettavasti kaikki hyvä myös loppuu aikanaan, ja oululainen Wappu kuolee kun viimeisetkin fuksinrippeet tuhotaan. Wappupäivänä kello 18 fuksit luopuvat viimeisestäkin neitseellisyydestään polttohautamalla fuksilakkinsa Teekkaritalomme suloiseen maastoon.

Mutta onneksi noiden muutaman päivän sisään mahtuu paljon muutakin. Koska löylyjenkin jälkeen on aina otettava jälkilöylyt, niin pitäähän soutujen jälkeen käydä virkistämässä mieltään soittoravintolassa Jälkisoutujen merkeissä, toki elävän musiikin kera. Tulevana Wappuna pääsemmekin nauttimaan lappeen Rantalaisesta purkkapoppibändistä, jota myös Kotiteollisuudeksi kutsutaan.

Wappuun kuuluu olennaisena osana Wesibussi, joka ajaa siellä, täällä sekä tuolla Wapun aikaan. Toki Bussin tunnelman korkeana pitämiseen tulee laatia myös säännöt: *Ota lippu talteen mahdollista tarkastusta varten!! Jos bussi on järjestäjien mielestä täynnä niin se on täynnä!! Älä roiku missään!! Penkkien selkänojiilla istuminen kielletty!! Jos et ota sinappia, saat turpaan!! Järjestäjien sana on laki!! Älä mussuta vastaan!! Järjestäjillä on oikeus poistaa häiriköt bussista, vaikka 100 km/h vauhdissa.*

Wesibussi kuuluu olennaisena osana myös Kotikaupungin lyhyeen, jossa kierretään läpi kaikkein tasokkaimmat Oulun ravintolat mallasjuomia maistellen, kenties vertaillen paikkojen ilmapiiriä sekä

ohrapirtelön aromeja. Myös muu hienostunut small talk, kuten "Oletko sinä ystäväiseni jakautunut persoona vai miksi näen sinut kahtena?" on hyvin suotavaa kyseisissä paikoissa.

Fuksien Wappu toki huipentuu Wappuaamun lakinsaantiin, mutta toki ansioita on suoritettava ennen tuota suurta tilaisuutta. Fuksit kastetaan Laanaojassa, yleensä erittäin virkistävässä vedessä. Mutta tätä ennen toki tulee kamppailla sielun viimeistenkin rippeiden voimalla siitä, mikä kiltta saa kunnian laskea ensimmäisenä tuohon kirkkaanruskeaan autuuteen. Tämän vuoksi järjestetäänkin fuksikisat, joissa joka killasta on 3 fuksin superdelegaatio (väh. 1 molempia sukupuolia) taistelemassa maineesta ja kunniasta. Kun fuksit ovat viimein tämän kiivan, halutessaan myös eroottisen (lue: homoeroottisen/tutalaisen), kamppailun suorittaneet, he ovat ansainneet uinitajankohtansa. Uitoissa veteen pulahtaneilla fukseilla onkin sitten oikeus käydä hakemassa myöhemmin.

Ööpinen on hieno ja sivistynyt suomalaisen korkeakulttuurin äänenkannattaja, kaikkien herrasmiesten ja hienojen naisten tapakasvatusraamattu. Tämän kaiken kauneuden kruunaa se tosiseikka, että tapakasvatus on tehty helpoksi oppia jopa tyhmemmille; osa lehden proosasta on kirjailtu sarjakuvamuotoon. Sarjakuvista mainittakoon esimerkkinä tarina viime Wapun Ööpisestä, jossa sankarimme Hintti matkaa rakkaan ystävänsä kapteeni Hardcockin sekä koiransa Dildoun kera kohti uusia seikkailuja määränpäänään Penissaa-ret. Oi sitä jännitteiden määrää S/S Rektaalilla!

Tietysti lehdessä näkyy myös tekijöiden elämänjanon suunta, sillä arkkitehtuuri kukoistaa. Arkkitehtuurissa onkin keskitytty lähinnä ainoastaan korkea-arvoisten henkilöiden tuntemaan Fallos-arkkitehtuurisuuntaukseen. Ah sitä tornien kohoamista korkeuksiin!

Loppuraskautukseksi tahtoisinkin vielä toivottaa tamperelaisille erinomaisen mahtavaa Wappua. Toivottavasti harrastatte paljon hauskoja seuraleikkejä, kuten kullipylyä (ette tiedä mikä leikki? Ei se mitään, ette haluakaan). Ja muistakaa olla ulkoistamatta Wappua! =)

WAPPU TULEE!!! TUPPU WALEE!!!

All White Night

- valkohaalarisitsit 30.3.

Teksti: Antti Koljonen
& Mika Voipio

Eräänä kauniina perjantai-iltana joukko valkoisiin verhoutuneita hiippareita kokoontui kellaritiloihin Tampereen keskustassa Tullintorin läheisyydessä. Kyseessä ei kuitenkaan ollut Ku Klux -klaanin kevätkokous, vaan jo perinteeksi muodostuneet valkohaalarisitsit, jossa samojen pöytien ääreen istutetaan varsin poikkitieteellinen seurue. Mukana Indecsiläisten markkinataloudellisia arvoja haastamassa olivat lääketieteen sekä sosiaalipoliitiikan ja sosiaalityön opiskelijat.

Paikalle saavuttuaan ihmiset hakeutuivat pöytiin. Mahdollisimman suuren hämmingin aikaansaamiseksi istumapaikat oli jaettu siten, että viaton teekkari istutettiin arveluttavien humanistien ja vähemmistönä esiintyneiden lääkisläisten keskele. Aluksi hieman jännittyneeltä vaikuttanut tunnelma kuitenkin rentoutui, kun pöytäseurue pääsi esittäytymään toisilleen ystävällisten kädenpuristusten saattelemana. Hetken päästä tilaisuuden varsinainen ohjelmakin pääsi alkamaan, kun illan toastit pujottelivat paikalle upeisiin lasketteluhallareihin sonnustautuneina.

Ennen alkumaljojen kohottamista toastit tekivät tutuksi illan virallisen tunnuskappaleen, jota illan kuluessa laulettiinkin useaan otteeseen. Kappaleen aikana seisten laulettu osuus piti huolen siitä, että ainakin osa nautituista kaloreista poltettiin samantien. Sitsien hengen mukaisesti illan ohjelmaan kuului myös monia aikaisemmilla sitseillä ja Mörrimöykyn lauteilla tutuksi tulleita sävelteoksia.

Alkumuodollisuuksien jälkeen päästiin pikku hiljaa käsiksi pöydän antimisiin. Nälkäisiä ja janoisia juhlijointa varten pöytiin oli katettu alkusalaatti sekä nestetasapainon ylläpitämiseen tarkoitettu juomavalikoima. Heti alusta lähtien juhlijointeille kävi selväksi, että tilaisuuden tullen ruokaan oli käytävä käsiksi ahnaasti, koska sitsietiketin mukaisesti ohjelman aikana syöminen, juominen ja puhuminen on kielletty häpeällisen rangaistuksen uhalla. Rikkomusten seurauksena illan aikana päästiin

todistamaan muun muassa ilmakitarointia, kielillä puhumista ja Matti Nykäsen hyvän maun rajoja koetteleva haastattelu.

Illan muuhun ohjelmaan kuului myös erittäin teekkarihenkinen ja vankkaan teoriaan pohjautuva puhe naiselle, jonka jälkeen miehet polvistuivat daamiensa viereen esittämään tunteitaan musiikaalisen ilmaisun keinoin. Tunneilmaisun vastaanotto ei kuitenkaan ollut täysin toivotunlainen, mistä johtuen päädyttiin sukupuolten väliseen laulumittelöön, joka lopulta päättyi Romeoiden kirvelevään tappioon.

Oman sävöksensä sitsien kulkuun toi nautittujen juomien nopeahko läpäisy aika kehossa yhdistettynä rajallisiin visiitteihin hotelli helpotukseen. Pöydätähän ei ole soveliaista poistua muulloin kuin toastien määräämien taukojen aikana. Myös pääruoan ja juomien pyrkimys kohti termodynaamista tasapainoa johti siihen, että virvokkeet nautittiin lämpiminä ja (lämmen) ruoka jäähtyneenä.

Tämä ei kuitenkaan sitsien tunnelmaa latistanut, vaan laulu raikui ja hyväntuulinen seurustelu jatkui läpi illan. Virallisen osuuden loppua kohden tunnelma muuttui yhä rennommaksi, ja lopulta pöydätkin raivattiin pois tieltä, jotta sekalainen seurue pääsi laittamaan jalalla koreasti. Innokkaimmille juhlijointeille tarjottiin mahdollisuus jatkaa iltaa Emmassa, jonne sitseilijöillä oli ilmainen sisäänpääsy. Monet tarttuivatkin tähän tilaisuuteen, ja yökerhon sopukoissa vilisi valkoisia haalareita sekä punaisia sarvia, joita ovella päivystäneet Red Devil -mainostytöt jakelivat.

Tämä raportti perustuu kahden journalistin dia-sarjan omaisista muistikuvista koottuun filmiin. Mikäli todistusaineistoon on luottamista, ilta oli kokonaisuudessaan varsin onnistunut, ja valkohaalarisitsejä voidaan varauksetta suositella kaikille hauskanpidosta ja Hervannan ulkopuolisesta elämästä kiinnostuneille.

Fuksien Helvi

- Sanna Nokelainen

Sanna Nokelainen löytyy tuotantotalouden leivistä, jossa hänen toimenkuvansa on suunnitella täysipäiväisesti ensi syksynä alkavaa kansainvälistä diplomi-insinöörikoulutusta. Lisäksi Sannan toimenkuvaan on syksystä saakka kuulunut fuksien Helvinä, helposti lähestyttävänä henkilönä, toimiminen. Sannan lähestymistä voikin suositella, juttu luistaa ja aika kuluu aivan siivillä! Infacto puristi myös Sannasta ulos elämän aakkoset - haastateltava tosin tunnusti pohtineensa asiaa jo etukäteen! Kesällä Nokelaisen perheeseen saapuu uusi tulokas, mutta Helvin tehtävissä Sanna jatkaa edelleen.

Auringonkukat, mulla on niihin lievähkö fiksaatio. Ei mitään ruusuja tai tulppaaneja minulle!

Bensa. Kamalan kallista ja aina loppumaisillaan. Olen elänyt kamalia hetkiä Hervannan valtaväylällä tankin kitkuttaessa viimeisillään.

Celsiuksia saisi aina olla mittarissa paljon.

D-vitamiini. Aurinko! Ja tuleehan sitä tietysti mieleen myös rasvahapot ja kalaöljyt.

Eeli, kotoisasti E-mies. Vähän niinkuin Supermies, ikää 2 vuotta ja 8 kuukautta.

Forssa. Lapsuus ja teini-iän kotikaupunki, jonne ei nykyään ole enää suoria kontakteja.

Granny Smith -omenat, aiheuttaa riippuvuutta.

Harrastukset olisivat kauhean tärkeitä, mutta aina ei jaksakaan jaksaa.

Ikävä iskee aina joskus, sekä ihmisiä että omenoita.

Juusto on pahin paheeni. Gouda ja brie on hyvää, pienenä lempinimeni oli Miss Edam. Sitä sain myös ylioppilaslahjaksi. Leivälle tulee ensin makkara ja päälle juusto, koska jos sen laittaa toisin päin ja sitten mikroon, makkara kipristyy - yäk! Olen muutenkin enemmän sellainen tyyppi, joka pitää juustosta leivän päällä, sellaiset haisevat gourmetkötöt eivät houkuttele.

Kesä, ks. kohdat A, C ja D. Muut vuodenaajat ovat ällöjä, joku raja niidenkin kanssa!

Loma ja **l o n k e r o**

Masukki, saapuu juhannuksena.

Nauru, joka pidentää ikää. Ennen tuli naurettua vedet silmissä, nykyään hihiteltyä lapsen kanssa.

Onni (omakotitalo) on tavoittelemisen arvoinen asia ja jokaisen täytyy itse miettiä, mistä sen onnensa löytää ja miten sen saavuttaa.

Pehmis, ympärivuotinen juttu. Perhe, maailman tärkein juttu.

Q-teatteri, jota en ole käynyt katsomassa. Teatteri on ihanaa, mutta mikäli se olisi edullisempaa, tulisi käytyä useamminkin.

Rakkaus. Pakkohan se yksi kliseekin on mukaan mahdollista.

Salmiakki. Juuston ohella pahin pahe, neuvolan tati nirhaisi jos tietäisi totuuden.

Tomi, jota ilman elämästä ei tulisi yhtään mitään.

Uni. Nukun, kun nukuttaa ja öisin yhdeksän tuntia on tarpeeksi. Nukkuminen on paras harrastus ja unettomuus pahin painajainen.

Valo. Mieluiten auringonvalo, mutta työhuoneen kirkasvalolamppukin kelpaa. Kaamos ei vaan oikein iske.

Wagner. Viivi ja Wagner kuvastaa miehen ja naisen peruseroja, elämää. Minusta tosin tuntuu, että olen enemmänkin se Wagner.

Ystävät. Oikeat kunnon ystävät ovat kyllä harvinainen aarre!

Zombie, joka minusta tulee jos en saa unta.

Ä - Tästä ei kyllä keksi mitään järkevää. Åke. Potentiaalinen pojannimi, ei tosin meidän lapselle.

Äitinä oleminen on ihanan hankalaa, kun tulee kuvitelleeksi kaikki maailman kauhuskenaariot. Kuulostaa ihanalta kun joku kutsuu äidiksi.

Öl. Ei maistu ainakaan nyt. Jos maistuisi niin tumma, Kilkeny ehkäpä.

Teksti: Tytti Matsinen

Sambaten töitä

- Jukka Saarikorpi

Koonnut: Mari Tuomela

* Milloin valmistuit? Pää- ja sivuaineesi?

Viime keskiviikkona. ü Markkinointi + Paperinjalostustekniikka

* Missä olet töissä? Kertoisitko yrityksestä.

Työskentelen Grey-Hen Oy nimisessä yrityksessä joka tuottaa autoalalle tietopalveluita. Grey-Henin ohjelmia käyttää n. 80 % suomalaisista merkki-autoliikkeistä ja toimintaa on myös Hollannissa & Ruotsissa. Englantiin olemme aloittelemassa myyntiponnisteluja. Tuotteet ovat ohjelmistoja jotka toimivat internetin kautta.

* Miten päädyit sinne töihin?

Tyttöystäväni työkaverin syntymäpäivillä samattiin yömyöhään heidän kotona kyykkäpäivänä isossa humalatilassa. Todennäköisesti siellä tekemäni vaikutuksen ansiosta eräs kanssajuhlaja suosittelee minua tänne töihin. ü

* Mitä toimenkuvaasi kuuluu?

Olen työskennellyt Autoarvio.fi kuluttajaportalin kanssa. Idea oli alunperin omani ja lähdin luomaan autojen arviointia kuluttajille täysin nollasta. Nyt saitti on jo Suomen 50 suosituimman joukossa kävijämääriltään ja ostoksiakin tehdään hyvä määrä kuukaudessa. Toimin Autoarvio.fi tuotepäällikkönä hoitaen markkinointia ja tuotekehitystä.

* Mikä on parasta työssäsi?

Näkee oikeasti miten omat ponnistelut vaikuttavat tuotteen kehitykseen. Kun tuote on alunperin itse keksimä ja kehittämä niin kaikki palaset on tavallaan omissa käsissä. Kuluttajamarkkinoinnin suunnittelu ja toteutus ovat hienoimpia asioita mitä itse työssäni kohtaan.

* Miten työnteke vastaa opintojasi? Mistä kursseista on ollut eniten hyötyä?

No koulussammehan ei varsinaisesti kuluttajamark-

kinointia opiskella, joten siinä osassa ei paljon etua ole. Opinnoista on ollut eniten hyötyä ajattelutavan omaksumisesta sekä tietenkin oman verkoston luomisesta, josta hyvänä esimerkkinä eräs hyvä ystäväni aloittaa ensi kuukauden alussa täällä työskentelyn. En varsinaisesti pysty yhtäkään kurssia osoittamaan mistä olisi tähän tehtävään ollut eniten hyötyä.

* Hauskin muistosi opiskelua ajoilta?

Niitä on niin paljon, että niitä on vaikeata määritellä. Jokainen vuosi on ollut niin erilainen että pitäisi ehkä käydä vuosi kerrallaan läpi ja siihen ei tässä oikein ole aikaa. Bommarit ovat aina olleet pop, Yöwäenbileiden järjestäminen, sekä ensimmäinen Benji-tapahtuma fuksimessupäivänä ja tietenkin oma fuksivuosi kaikkine ohjelma-numeroineen ovat ehkä parhaiten mielessä. Myös useasta vapusta on enemmän tai vähemmän muistikuvia, yleensä hyviä. Vaihtovuosi on aina tietenkin huippukokemus – näin oli myös minulle. Indecsin kiltatoiminnassa oli alussa mukava olla, ja loppuliidossa pelkästään tuttujen näkeminen riitti jo hyvään fiilikseen.

* Missä näet itsesi viiden vuoden päästä?

Haluaisin kyllä kovasti jatkaa kuluttajamarkkinoinnissa sekä internetin kanssa työskentelyä. Internetin mahdollisuudet kuluttajille ovat monella alalla vielä edelleen lapsenkengissä ja mahdollisuuksia moneen asiaan on paljon. Jokainen chanssi on mahdollisuus.

* Terveisiä tuta-opiskelijoille:

Itse opiskelin kirjojen mukaan 8½ vuotta josta urheilin täyspäiväisesti melkein 2 vuotta. Opiskelun ohessa kannattaa tehdä asioita jotka tuntuvat oikeilta ja hyviltä. Töissä ehtii olla monta vuotta valmistumisen jälkeen, joten jos vaan pystyy kituuttamaan niin vapaudesta kannattaa ottaa mahdollisimman paljon irti. Päivääkään en muuttaisi mitä opiskeluaikana tein. Vaikka keskiarvoni monessa asiassa kärsi tuntuu minusta siltä, että löysemmin rantein opiskelussa sai elämäänsä paljon enemmän asioita kun mitä numerot paperissa olisi minulle ikinä tuonut. Aktiivisesta kilita- ja kerhotoiminnasta on totisesti hyötyä kontaktien muodossa tulevaisuudessa. Siksi kannattaaakin verkostoutua vapaa-ajalla vahvasti muiden opiskelijoiden kanssa. Tutalaisten ikuinen ongelma on pysytellä vain omissa piireissä, vaikka koulussamme opiskelee todella mukavia ja mielenkiintoisia ihmisiä muissakin koulutusohjelmissa. Heistä saattaa useana päivänä olla suunnattomasti hymyä ja iloa. Nauttikaa elämästä ja yrittäkää joka päivä saada joku hymyilemään kanssasi. Positiivisella asenteella on pärjännyt pitkälle.

That's the difference between me and the rest of the world! Happiness isn't good enough for me! I demand euphoria!

- Calvin to Hobbes

**OSTANKO
LIIAN KALLIILLA?**

Rekisterinumero:

Mittarilukema:

Hae >>

AutoArvio

Työelämään joutuvat:

Maaliskuu

DI Hiedanniemi Markus
DI Hienonen Jussi *
DI Juurus Petri
DI Koivisto Jukka *
DI Kukkonen Virpi
DI Rantanen Jarno
DI Rasilainen Jukka
DI Saarikorpi Jukka
DI Tuurinkoski Elina
DI Vainio Ville

Huhtikuu

DI Elo Kristina
DI Kilpua Janne *
DI Luoma Melinda
DI Mathews Thomas

* oivallisesti suoritettu
tutkinto

Helppinä yrityspäivillä

- kokemusta ja kontakteja

Teksti: Ilkka Peltola
Kuvat: Teemu Joensuu

Yrityspäivät järjestettiin helmikuussa Tampereella suurella menestyksellä. Mukana oli jälleen ennätysmäärä yrityksiä – tällä kertaa yli 110. Mikä ihmeen tapahtuma YP on ja kuka siitä vastaa?

Tapahtumaa on järjestetty jo vuodesta 1991. Koko touhun tarkoituksena on tuoda yhteen opiskelijoita sekä työnantajia. Useimmilla opiskelijoilla on helmikuussa yrityspäivien aikaan mielessä kesätöiden haku, mutta moni etsii yrityspäiviltä kontakteja esimerkiksi diplomityötä ajatellen, opiskelun ohella tehtävään osa-aikatyöhön sekä myös tutkintoon kuuluvaan työharjoitteluun.

Yrityspäivät hoidetaan täysin opiskelijavoimin. Messujen kattojärjestönä toimii periaatteessa AIESEC, mutta käytännössä hallinnointi on hyvin nimellistä. Nyt keväällä järjestävää porukkaa oli yli kolmekymmentä ja töitä riitti kyllä kaikille. Projektia aloitetaan hyvissä ajoin ja vuoden 2008 yrityspäivien järjestelyt ovat käynnistymässä juuri nyt.

Vaikka nykyään tapahtuman tunnettuuden kasvettua yritykset osoittavat omatoimisesti halukkuutensa yrityspäiville osallistumiseen, suurimman työn ydintiimille teettää yritysten hankkiminen sekä yritysysteistyön hoitaminen; soiteltavaa ja sovittavaa on paljon. Viikko, jolle tapahtuma helmikuussa sijoittuu, on hyvin ennalta suunniteltu hektinen rykäys, joka pätevistä järjestävistä joukosta huolimatta vaatii väistämättä tiimin ulkopuolisia vapaaehtoishenkilöitä.

Päädyin yrityspäiviin ystäväni kysymänä. Tapahtumaviikolla vapaaehtoisvoimia tarvitaan kaikenlaiseen järjestelyyn, flyereiden jakoon, sähkö- ja tietoliikenneverkon pystyttämiseen, tavaroiden roudaamiseen jne. Sain näkin IT-tiimistä ”helppinä” auttaen edellisten lisäksi esimerkiksi internet-yhteyksien ylläpidossa ja verkkotunnuksiin liittyvissä ongelmissa. Ensi vuonna lähtenen hakemaan hieman suurempaa vastuuta, kun aikaakin opiskelun puolesta pitäisi riittää.

Ja auttaminenhan kyllä palkitaan. Sen lisäksi, että jokainen mukana ollut kerää arvokasta kokemusta ja saa uusia kontakteja, päätetään puurtaminen aina mukavaan purkutilaisuuteen saunomisen ja saunakaljojen muodossa. Mikäli mielenkiintoa ensi vuoden yrityspäivien järjestelyyn löytyy, kannattaa pitää silmät ja korvat auki heti syksyllä.

Ilta Accenturen kera

- viinejä ja konsultointia

Teksti: Jutta Fagerström

helpommalta kuin myöhemmin kotona, ruskeita tai violetteja sävyjä on helpompi nähdä kun on ainakin kahta viiniä edessä samaan aikaan jolloin vertailu onnistuu.

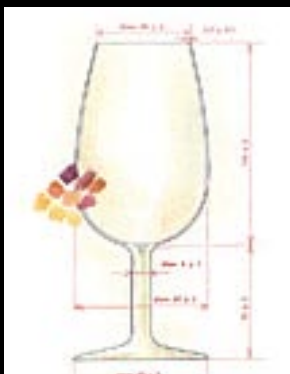
Illallisella tarjottiin viinien lisäksi toki myös ruokaa. Ruokatarjoilu oli välimerellinen, ja erityisesti chorizomakkaralla täytetyt sienet herättivät ihastusta. Myös muu ruoka teki hyvin kauppansa, ja kaikki keräsivät lautasilleen ison valikoiman erinäköisiä herkkuja. Vaikka illan kulku saattaa kuulostaa pitkälti syömiseltä ja juomiselta, puhuttiin illanvieton aikana ihan asiaakin. Paikalla olleet konsultit kertoivat Accenturen toimintatavoista ja omista konsultinuristaan sekä vastailivat opiskelijoiden kiperiin kysymyksiin. Ainakin omat tietoni konsultoinnista ja Accenturesta kasvoivat huomattavasti, ja kiinnostus sekä alaan että yritykseen heräsi ihan eri tavalla kuin aiemmin. Iltaan osallistuminen oli oikein hauska kokemus, joten kehotan ehdottomasti muitakin tarttumaan samanlaiseen tilaisuuteen sellaisen ilmaantuessa.

Yrityspäivien yhteydessä opiskelijoilla oli mahdollisuus tutustua yrityksiin ständeillä ja infoiskuissa, mutta jotkut yritykset järjestivät myös illanviettoja joissa tutustuminen oli mahdollista pienemmässä porukassa. Accenture järjesti kelloportin saunalla viininmaisteluillallisen, ja kutsun saatuaani oma kulkuni suuntasikin sinne yhdessä 14 muun teekkarin ja yliopistolaisen kanssa. Yllättäenkin paikalla olleista suurin osa oli joko tuotantotalouden tai tietojohtamisen opiskelijoita, joten porukka oli oikein mukavaa ja tunnelma oli rento.

Ennen varsinaista illallista päästiin maistelemaan kuohu-, valko- ja punaviinejä oikein ohjeiden kera. Oma viinitietous ei kovin vahvaa ollut, joten osa maisteluohjeista tuntui melko mielenkiintoisilta. Tiesitkö esimerkiksi, että viiniä haistellessa kannattaa pitää suu auki jotta maku tulisi kunnolla esiin tai että punaviinin väristä voi päätellä sen iän? Minä en. Tosin tuntuu, että ainakin punaviinin värisävyjen opettelu tuntui tilaisuudessa paljon

1. Katso

2. Haista

3. Maista

Paras ei pysähdy.

Accenture on Suomen paras työpaikka 2007.

Go on. Be a Tiger.

Accenture auttaa suomalaisia kovan luokan organisaatioita matkalla huippusuoriutujiksi. Olemme ilahtuneita huomattessamme, että elämme itse niin kuin opetamme: Accenture on valittu Suomen parhaaksi työpaikaksi 2007 suurten työpaikkojen sarjassa. Voittajien valinnassa tärkein kriteeri on organisaatioiden omien työntekijöiden mielipide. Jos siis et halua pysähtyä urallasi, vaan mielit työpaikkaan, joka on parhaiden mielestä paras, klikkaa accenture.fi/tyopaikat

• Consulting • Technology • Outsourcing

accenture
High performance. Delivered.

Mökkeilyä Enschedessä

- Times-semifinaali 11.-14.2.

Teksti ja kuvat: tytöt

ESTIEM

Oletko koskaan haaveillut mökkiviikonlopusta ulkovessoineen, idyllisine lampineen sekä kerrossänkyineen? Tahtoisitko kokea tämän Keski-Euroopassa keskellä talvea vesisateessa? Varsinaisesti tämä ei vastannut ainakaan meidän neljän tamperelaisneidin mielikuvaa TIMES-semifinaalista, varsinkin kun etukäteen oli lupailtu jopa viiden tähden hotellimajoitusta. Alkujärkytyksestä toivuttuamme selvisimme kuitenkin jopa paremmin kuin ruotsalaispojat alkeellisista majoitusoloista ja vietimme erittäin hauskan viikon Hollannissa.

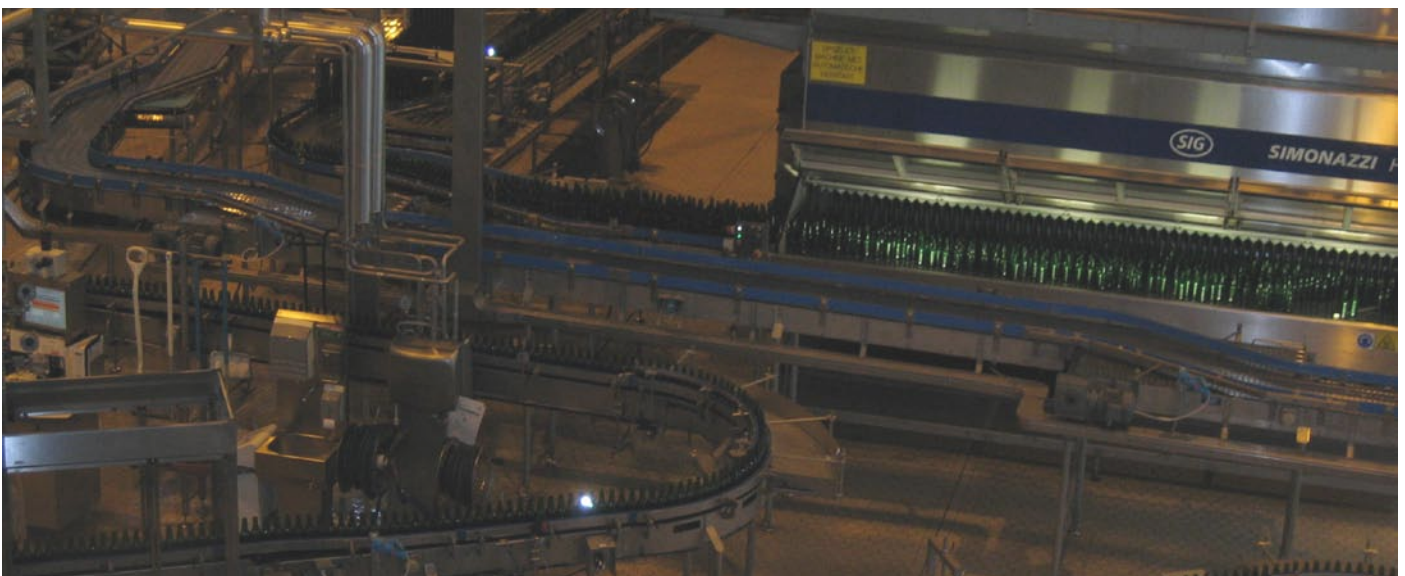
Valmistautumisprosessimme TIMES-semifinaaliin lähti käyntiin Tampereen alkukarsintojen jälkeen, jotka voitimme TTY:n historian ensimmäisenä naisjoukkueena. Valmistautumisemme sisälsi itsenäisiä case-ratkaisuja sekä ammattimaista ohjausta niin McKinseyltä ja Deloitteelta kuin teollisuustalouden laitoksen henkilökuntaan kuuluvilta Tommi Mahlamäeltä, Olavi Uusitalolta ja Pentti Vanha-Aholta. Hyvä valmistautuminen on ehdoton edellytys semifinaaleihin osallistumiselle, sillä viimeistään siellä vastaan tulee hyvinkin kovatasoisia joukkueita. Lisäksi konsultin uraa harkitseville erityisesti koulutuspäivät Suomen ykköskonsulttitoimistoissa tarjoavat varmasti hyvän ponnistuslaudan ja mahdollisuuden tutustua konsultin työhön. Tässäkin mielessä TIMES-kisaan osallistuminen ehdottomasti kannattaa.

Lentovaraukset teimme jo hyvissä ajoin ja suuntasimmekin Amsterdamiin päivää ennen varsinaista tulopäivää. Amsterdam toivotti meidät tervetulleiksi loppumattomalla vesisateella, jonka vuoksi ensimmäiseksi suuntasimmekin sateenvarjo-ostoksille. Majoitusongelmista saimme ensimmäistä kertaa jo tänä ensimmäisenä yönä, kun erään

huoneemme lämmitys ei toiminut lainkaan. Auli kuitenkin rohkeimpana uhrautui viettämään yönsä tässä kylmän kosteassa ylimmän kerroksen penthousessa, joten tästäkin selvittiin, kiitos siitä Aulille.

Lauantaina ja sunnuntaina tutustuimme kaupungin nähtävyyksiin ja illalla suuntasimme lähelle Saksan rajaa Twenten yliopistoon Enschedeen. Iloinen TIMES-tiimi oli meitä vastassa rautatieasemalla, josta suuntasimme sitten tapaamaan muita joukkueita paikalliseen publiin. Pitkään emme jaksaneet istuskella, vaan lähdimme tarkastelemaan seuraavien kolmen yön asumustamme. Ne olivat yliopiston kesäkurssilla käytettäviä 15 hengen mökkejä keskellä kampusaluetta, ja päädyimme samaan asumukseen vaasalaisten ja linköpingläisten kanssa. Onneksi olimme paikalla ensimmäisinä ja saimme varattua lämpimän yläkerran itsellemme. Vaasalaiset jäivät ovenrakoon ja vielä ilman matkatavaroita. Kaksi joukkueen jäsentä onnistui saamaan laukkinsa vasta tiistai-iltana. Lähtökohdat ensimmäiseen päivään olivat siis meidän puolellamme.

Semifinaalin caset käsittelivät entistä julkisen hallinnon organisaatiota Dediconia, joka tuottaa sokeille erilaisia apuvälineitä, kuten piste-kiirjoitusta sekä audiokirjoja. Ensimmäisen päivän case-tehtävänä oli tehdä organisaatiolle markkinointisuunnitelma, jonka avulla päästäisiin entisestä tukirahasuuntautumisesta enemmän markkinasuuntautuvaksi. Keskiviikon case käsitteli kyseisen organisaation rakennemuutosta. Ylipäätensä molemmat caset vaativat enemmän käytännön ajattelua totutun numeerisen analyyysin sijaan. Aikaa ratkaisun tekemiseen oli

annettu neljä tuntia, joka molemmilla kerroilla kului ihan kiitettävästi. Tämän jälkeen kukin joukkue antoi 15 minuutin esityksen. TIMES-karsintojen ja aikaisempien TIMES-joukkueiden kertomusten perusteella olimme luulleet, että esitystä havainnollistetaan ainoastaan perinteisten kalvojen avulla. Tästä syystä me ja muutamat muutkin olimme harjoittaneet käsialaamme sekä ostaneet kauniin värisiä tusseja =) Tämä aika olisi kannattanut kuitenkin käyttää power point-tekniikan hiomiseen; olimme nimittäin äimän käkenä kun kuulimme, että esitys pitääkin tehdä power pointilla. Ehkäpä Hollannissa ollaan hieman teknisesti kehittyneempää sakkia.

Tiistai oli välipäivä caseista, jolloin suuntasimme (jälleen vesisateessa) paikalliselle olutpanimolle Grolschille. Tutustuimme erittäin asiantuntevan oppaan johdattaman tehdaskierroksen avulla panimon moderniin teknologiaan. Panimo suorastaan hohteli uutuuttaan, sillä kaikki oli uudistettu vasta kolme vuotta sitten. Lopuksi pääsimme tietysti tutustumaan tärkeimpään, eli tuotteisiin.

Kun molemmat caset oli ratkaistu, vetäytyi tuomaristo puntaroimaan voittajaa. Loppujen lopuksi ensimmäisen sijan ja paikan finaalissa Lyonissa vei Berliinin joukkue. Oma joukkueemme sijoittui neljänneksi vain täpärästi Linköpingin pojille häviten. Voittajien julkistamisen jälkeen menimme vielä viimeiselle yhteiselle illalliselle. Edessä oli vielä muutaman tunnin matka takaisin Amsterdamiin, jossa viettäisimme omalla porukalla viimeisen illan ennen kotiinpaluuta. Vaikka emme caseissa kärkekolmikkoon sijoittuneetkaan, ilmeisesti teimme kuitenkin lähtemättömän vaikutuksen arvovaltaiseen juryymme. Kyseiset herrat olivat myös suuntaamassa takaisin Amsterdamiin, ja olisivat mielellään ottaneet meidän tytöt kyytiinsä. Myös aamukahvit Dediconilla olisivat kuuluneet samaan pakettiin.. Että reittiä pitkin töihin ja silleen. Kieltäydyimme kuitenkin kunniasta ja mentyämme turvallisesti junalla Amsterdamiin ruotsalaisten kanssa, päätimmekin lähteä etsimään viihdykettä legendaariselta Red Light Districtiltä. Aika hei-

koksi jäi, eipä tullut kuin yksi sisäänheittäjän houkuttelemaan meitä peremmälle. Hyvä näin. Ilmeisesti emme aivan kuuluneet kohderyhmään, tai ainakaan muita naisseurueita ei kulmilla näkynyt.

Aamun täsmäshoppauksen ja Annan ja Soilan museokäynnin jälkeen suuntasimme lentokentälle ja kotimatkalle monta kokemusta rikkaampana. Voimme suositella kaikille kansainvälisyydestä ja konsultoinnista kiinnostuneille ensi syksyn TIMES -karsintoja. Saimme ainakin rutkasti lisää esiintymiskokemusta ja tiimityöskentelytaitoa. Voidakseen osallistua karsintoihin ja siellä pärjätäkseen ei todellakaan tarvitse muistaa ulkoa joka ikistä strategiaviitekehystä, vaikka niistäkin apua on. Parhaaseen tulokseen pääsee pienellä luovuudella ja tasapainoisella, iloisella tiimillä.

Loppuun vielä kiitokset kaikille meitä TIMES -koitokseen valmistautumisessa auttaneille!

Tiimiin kuuluivat Anna Engblom, Soila Kolari, Auli Tiainen ja Karoliina Leinonen.

Rankkaevankeliumi

- rankka XQ 22.-24.2.

Teksti: Ville Purhonen

Kuvat: killan galleria

Ja tapahtui niinä päivinä, että jäsenistö esitti vaatimuksensa, että killan oli järjestettävä Rankka XQ. Tämä Rankka oli ensimmäinen pitkilleen ja tapahtui Marilan ollessa Indecsin käskynhaltijana. Ja kaikki ryntäsivät ilmottautumaan, kukin samaiselle palvelimelle, joka ei tätä kestänyt.

Niin ilmottautuneet lähtivät Hervannasta, Tampereen sydäimestä, kohti Turkua, Suomen Turkua, he kun olivat samaa huonetta ja sukua, excursioimaan rankasti sielunveljiensä kanssa.

Niin tapahtui heidän Akerilla ollessaan, että laivan näkemisen aika tuli. Ja he näkivät laivan, suuren ja

hypetetyt, ja astuivat sen sisään, koska tämä heille suotiin. Ja sillä seudulla oli paljon ihmisiä töissään. Niin excursiolla olevien edessä seisojien väkeä, ja laskevan aurinko lämmitti pakkasessa heitä, ja he nauttivat suuresti. Telakan väki sanoi heille: "Älkää peljätkö; sillä katso, teillä on kypärät ja suojalasit: tulevana päivänä laiva valmistuu, joka on Liberty of the Seas, Suomen Turussa. Ja tämä on teille merkinä, te löydätte laivan risteilemässä Karibian lämpöisillä vesillä." Ja yhtäkkiä heidän edessään oli suuri joukko akerilaisia, ja he lämmittivät entisestään mieliämme ja sanoivat: "Suurin kiitos teille, ilta jatkuu saunallamme!"

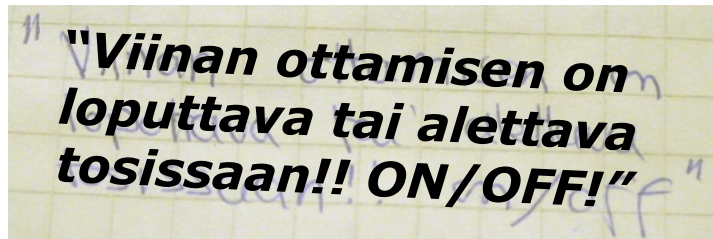
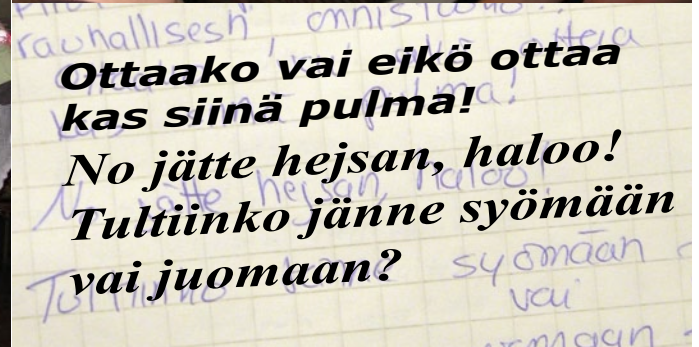
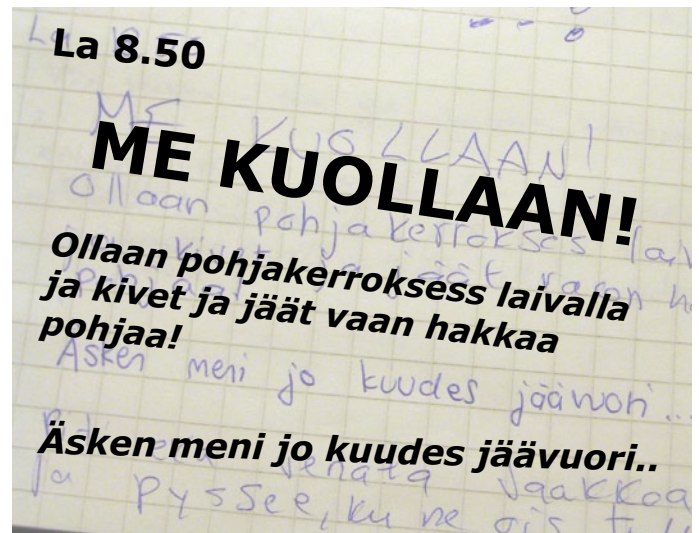
Ja kun saunan jälkeen Akerin väki oli lähtenyt koteihinsa, niin excursiolaiset puhuivat toisilleen: "Menkäämme nyt Turun lääketieteen kandidaattiseurun Tivoli-kerhotilaan, Turun yöhön ja menkäämme huomenna Helsinkiä kohti katsomaan sitä, mikä siellä jo on ja minkä XQ-mestari meille ilmoitti." Ja he menivät kiiruhtaen ja löysivät KONE:n ja sen väen, joka heitä jo odotti Espoon Keilaniemessä. Ja kun he tämän olivat nähneet, ilmoittivat he sen sanan, joka heille oli puhuttu tästä firmasta. Ja kaikki, jotka sen kuulivat, ymmärsivät sen, mitä heille oli kerrottu.

Mutta excursiolaiset kokivat paljon muutakin, ja kätivät kaikki nämä vähäiset muistonsa Helsingistä ja Virosta, ja tutkiskelivat niitä sydämissään. Ja he palasivat kiittäen ja ylistäen reissua kaikesta, minkä olivat kuulleet ja nähneet, sen mukaan kuin heille oli kerrottu.

Suurkiitos Aker Yardsin Turun telakalle, sekä KONE:lle mielenkiintoisesta, asiantuntevasta ja informatiivisesta isännöinnistä! Erityiskiitos Rankka XQ:n järjestävälle taholle unohtumattomasta kolmen päivän Rankasta!

Free Vision Goes to Finland

- Helsinki & Tampere 5.-11.2.

Teksti: Jaakko Sirén

Kuvat: osallistujat

ESTIEM

Helmikuun 5. päivä Otaniemen Rantasaunalle saapui 22 enemmän ja vähemmän hukassa olevaa eurooppalaista tuotantotalouden opiskelijaa. Viikon päästä tästä viimeisetkin heistä olivat poistuneet. Seuraavassa lisää näistä ihmisistä, yhteisistä toimistamme ja koko viikosta.

Vision on ESTIEMIN koordinoima jokavuotinen seminaarisarja, jossa eri paikallisryhmät järjestävät noin viikon pituisen tapahtuman täynnä sekä akateemista antia että hauskaa ajanvietettä. Tämänkertaisen seminaarisarjan aihe oli FREE eli Future Resources for Energy and Economy, ja Suomen oman osan teema oli Corporate networks. Seminaari järjestettiin yhteistyössä Helsingin tuotantotalouden kilta Prodekon kanssa, joten maanantaista torstaihin vieraat viettivät lähinnä Kehä-III:n sisäpuolella, mutta vihdoin torstaina lounasaikaan he pääsivät tutustumaan lähemmin myös muuhun Suomeen.

Helsingin LUX: Vision-vieraiden tunnelma katossa

Tapahtuman valmistelut aloitettiin marraskuussa 2006; omasta mielestämme hyvissä ajoin. Kaikesta huolimatta viimeisetkin yritysluennot varmistuivat vasta seminaaria edeltäneellä viikolla ja siten ohjelmalehtiseen painetut tiedot olivat jo hieman vanhentuneet. Helsingin osuus tapahtumasta oli hieman akateemispainotteisempi kuin Tampereen, mikä oli loppujen lopuksi oikein hyvä, sillä ryhmässä näkyi selviä väsymisen merkkejä viikon loppupuolella. Omaan järjestäjäporukkaamme kuuluivat Ilkka Peltola, Jaakko Sirén, Varpu Heikkilä, Marika Klinga, Anna Kaunonen, Maria Kankkio, Olli Mäkilä, Jaakko Marila ja Juuso Lehti. Tiimi toimi ja hommat

hoituivat, vielä kiitos siitä kaikille heille.

Maanantain ohjelma oli varattu toisiimme tutustumiselle ja tiedossa oli tietenkin hieman olutta ja sauna. Kokemus oli selvästikin useimmille vierastamme täysin uusi, mutta yllättävän moni kävi tästä huolimatta tutustumassa Suomenlahden meriveteen. Rehellisyyden nimissä on todettava, että olosuhteet avantouinnille olivat tuulen ja alhaisen lämpötilan vuoksi todella arktiset jopa itselleni. Avannossa oli tosin pakko käydä, sillä Suomi-pojan itsetunto ei kestäisi kylmätunteen näyttämistä eteläeurooppalaisille veljilleen. Hrrr.

Heti tiistaiaamusta vieraat saivatkin sitten pikakurs-

Iltapala UPM:n luona

si suomalaisuudesta: Eräs TKK:lla opiskeleva kiinalainen nainen kertoi kokemuksistaan maasta ja sen ihmisistä. Olemme kuulema vaikeahkosti lähestyttäviä, mutta kerran saatua ystävyys kestää, joten pinnalliset suhteet eivät ole kovassa huudossa. Tiistaina oli lisäksi kaksi muuta luentoa sekä yritysvierailu UPM-Kymmenen paperitehtaalle Valkeakoskelle. Illan ekskursio oli kaikille vieraillemme ensikerta paperitehtaassa ja siitä jäi todella hyvä vaikutelma. Meille tarjottu iltapalahan oli siis vain iltapala, koska tilaisuudesta puuttui pöytiintarjoilu sekä alkudrinkki.

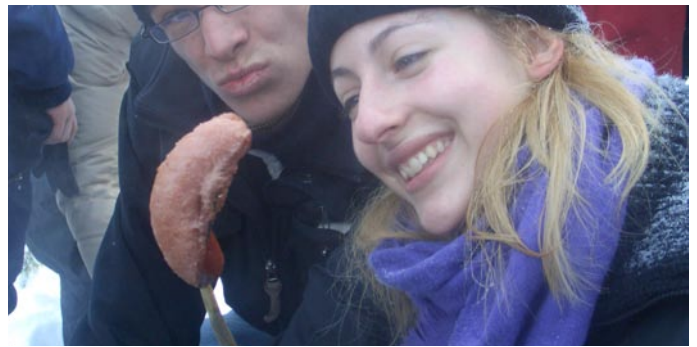
Keskiviikkopäivä oli pyhitetty BCG:n yritysluennolle sekä Prodekon järjestämälle case-kilpailulle. Illalla oli lisäksi tiedossa tärkeä annos teekkarikulttuuria. Ulkkarisitsit erosivat jonkin verran säännöiltään ja lauluiltaan omista sitseistämme, mutta tunnelma oli hyvä ja vieraat todella osallistuivat parhaansa mukaan lauluihin. Ja niin kuin sitsien luonteeseen

Sitsitunnelmia Otaniemessä

kuuluu, juoma virtasi ja ruoka syötiin kylmänä. Punishmenteja ei tosin herunut ensimmäistäkään, ei edes sen tarkemmin erittelemättömälle vieraille, joka lähti ekskursionille paikalliseen terveyskeskukseen.

Torstaina porukka oli jo jokseenkin väsynyttä, ja bussimatkan aikana suorittamani yritykset kertoa mahtavia asioita Tampereesta jäivät todellakin vain yrityksiksi. Juvenes-lounaan jälkeen osastomme johtaja Jorma Mäntynen kävi tervehtimässä vieraita ja Minttu Lampinen Ionificista piti luennon tiedon hallinnasta. Iltapäivästä kävimme

sukset jalkaansa. Muutama rohkea jaksoi taistella tiensä läpi synkän metsän nuotiolle, jossa odotti nuotiokahvit, makkarat ja tikkupullat.

Seminaarin päätösillallinen koitti viimein lauantai-iltana, ja ilta jatkuikin aina aikaiseen sunnuntaiaamuun. Suurin osa saapui vielä aamupäiväksi kiltahuoneelle nauttimaan aamiaista ja hyvästelemään uudet tuttavuudet. Viimeinenkin vieras lähti maanantaina – selviäminen mahtavasta mutta niin rankasta viikosta saattoi alkaa.

Päätösillallisella kerätty palaute herätti paljon keskustelua; seminaari sai kokonaisuudessaan oikein hyvän arvosanan, mutta parannettavaakin löytyi. Omien tyttöjemme ruokahuolto sekä tiedon-

pyörähtämässä Pyynikin näkötorilla: maisemat, munkki ja jäätävä sää jättivät selvän vaikutuksensa osallistujiin. Samaiseen iltaan sattuivat vielä sopivasti Boomin haalaribileet.

Perjantiaamu olikin hieman rauhallisempi ja hitaampi kuin yleensä, ja vain osa jaksoi ilmestyä aamupalalle. Joidenkin kanssa kävimme vielä aamupäivästä Kauppahallissa maistamassa mustaamakkaraa, rehtiä ruisleipää ja kylmäsavulohta. Iltapäivästä Teollisuustalouden laitoksen Tomi Nokelainen piti luennon verkos-

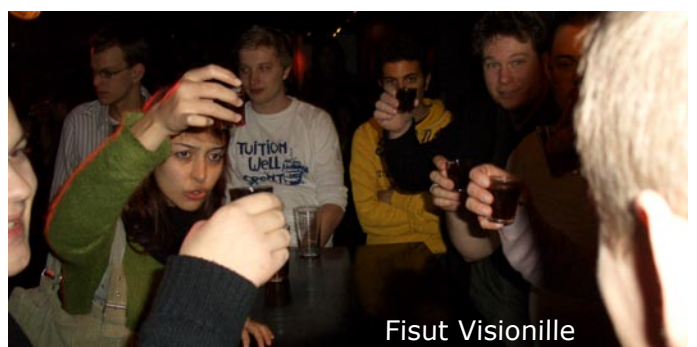

kulku saivat paljon kiitosta. Luentojen muodostama kokonaisuus jäi osalle ehkä hieman hämäräksi, ja erityisesti Tampereen majoitusratkaisu Hotelli Tornissa antoi pohtimisen aihetta tuleville vuosille. Kaikki eivät ole ilmeisesti tottuneet jakamaan kahta suihkua kahdenkymmenen muun ihmisen kanssa. Myös tilausajoja ympäri kaupunkia olisi saanut kuulema olla enemmän. Keskustelut ensi vuoden Visionin tiimoilta on jo aloitettu, ja nähtäväksi jää, miten se järjestetään, mikäli mahdollisuus jälleen saadaan. Ajatukset entistäkin tiiviimmästä yhteistyöstä Helsingin kanssa ovat vähintään pohjimisen arvoisia.

tovaikutuksista, minkä jälkeen suuntasimme 65 kilometrin päähän Längelmäelle Iso-Tarkkalan maatilalle. Savusauna, kylpytynnyri, avanto ja rauhallinen maalaismiljöö olivat monen mieleen.

Lauantaina oli vuorossa ulkoilua pulkkien ja Suomen armeijan suksien siivittämänä. Suureksi ihmetyksemme ulkomaalaisen tutaopiskelujan hiihtotaito oli hyvin samantasoinen kuin suomalaisella alokkaalla, joka saa ensikertaa kyseiset

Indecsin 21-vuotisjuhlat

- ravintola Ziberia 24.3.

Teksti: Marika Palkkimäki

Kuvat: juhlijat

Indecsin 21-vuotisjuhlallisuuDET alkoivat klo. 17.00 cocktail-tilaisuudella Profession aulassa. Paikalla oli Indecsin hallitus ja juhlan kutsuvieraat. Cocktail-tilaisuudessa vieraat muistivat syntymäpäiväänsä viettävää Indecsiä toinen toistaan epäkäytännöllisemmillä ja turhemmilla lahjoilla. Tosin löytyi joukosta muutamia hyödyllistäkin lahjoja, kuten Lääketieteen Kandidaattiseuralta saamamme 96%:n pirtu, joka löysikin itsensä myöhemmin jatkojen boolin seasta. Konserni taas muisti Indecsin historian ensimmäistä naisvaltaista hallitusta jakaen naisille ruusut ja miehille perunat. Ehkä juuri tästä jakaumasta johtuen Ylioppilaskunnalta saamamme lahja oli kauan toivottu peili kiltahuoneellemme!

Cocktail-tilaisuuden jälkeen siirryttiin viettämään itse pääjuhlaa ravintola Ziberian tiloihin. Juhla alkoi puheenjohtaja Jaakko Marilan tervehdyssanoilla. Tervehdyksen jälkeen seremoniamestariimme Tuukka Paavola kertoi käytännön asioita illan kulusta ja seremoniamestarin sauvan käytöstä. Näitä sanoja seurasikin heti kolme kopautusta ja näin uusi seremoniamestarin sauvamme kastettiin virallisesti käyttöön. Juhla jatkui laulun, hyvän seuran ja ruuan merkeissä. Etiketistä pidettiin tiukasti kiinni. Tämän sai muun muassa huomata muutamat henkilöt, jotka poistuivat pöydästä liian aikaisin. Vaikka vuosijuhlissa ei virallisesti punishmentia jaetakaan, kokivat kyseiset henkilöt yllätyksen pöytään palatessaan: alkuruuan herkulliset muikut olivat löytäneet tiensä heidän snapsilaseihinsa. Alkuruuan jälkeen vuorossa oli juhlapuhe, jonka piti osastonjohtaja Jorma Mäntynen. Häneltä saimme kuulla muutamia elämänohjeita, joilla voimme tehdä vaikutuksen muihin ihmisiin.

Illan puolivälissä julkaistiin tilaisuutta varten sävelletyt Indecs-laulut: Tutaralli ja Tahdon konsultoida sinua. Hallituksen laulettua ja tanssittua

Tutaralli muutama kertaan saatiin yleisökin ylös ja innokkaasti mukaan. Myöhemmin illalla oli vuorossa Juhana Vaurion puhe naiselle ja naisten vastaus tähän hieman kyseenalaiseen naisten ylistykseen. Tälläkin kerralla miehet hävisivät laulannan, lunttilapuistaan huolimatta! Jälkiruuan jälkeen ilta jatkui tanssin merkeissä ja lavalla nähtiinkin varsin vaikuttavia taivutuksia sekä valssin että tangon tahtiin. Lopuksi juhkakansa siirtyi busseihin ja jatkoille, jättäen ravintola Ziberiaan muistoksi itsestään vain parit päällysvaatteet ja Tomi Traktori DVD:n.

Juhlat jatkuivat Kehräsaarella Villa Vintissä. Jatkoilla juhlijaita odotti pieni iltapala, suuri boolimalja sekä tyhjä tanssilattia. Illan mittaan boolimaljan tyhjentyessä tanssilattia puolestaan täyttyi kiitettävää tahtia. Ilta jatkui Villa Vintissä aina kuuteen asti aamulla, jolloin sitkeimpiä juhlijaita oli kauniisti mutta tiukasti pyydettyä jatkamaan iltaansa jossain muualla.

Seuraavana aamuna oli vielä vuorossa suolainen aamiainen eli sillis Hermian kattosaunalla Hervannassa. Yllättävän moni saapui paikalle, osa muutaman tunnin yöunilla, osa samoilla silmillä ja juhlavaatteissa. Yleinen mielipide tuntui olevan: "Parempi jumittaa yhdessä saunalla kuin yksin kotona". Päivän ohjelmassa oli runsas aamiainen, saunomista ja auringonottoa. Sauna oli varattuna kolmeen asti yöllä, mutta jostain syystä viimeisetkin saunojat poistuivat jo viiden aikoihin.

Suuret kiitokset juhlista kaikille niihin osallistuneille, niiden toteutuksessa auttaneille sekä yritysyhteistyökumppaneille!

Tutaralli - Säv. Tiputanssi

Meillä oli visio, siitä tuli missio,
strategian loimme uuden mahtavan.

Kaikkeen löytyi rahoitus, iso riskisijoitus,
investointi oli kaiken kattava.

Meillä oli projekti, mutta loppui resurssit,
ulkoistimme siis koko prosessin.

Meille jäi vain sikarit, vuosikertakonjakit,
lunastimme optiot kuitenkin.

Tahdon konsultoida sinua

Säv. Tahdon rakastella sinua

Kun mä tutalle sisään pääsin,
oli se alku elämän uuden.
Haalarit silloin valkoiset loisti,
nyt nekin wapusta tummuneet.

Indecs, ihania unia,
Indecs, dollareiden kuvia,
saathan säkin kiltiksellä huilia?

Kun luennoilla juttelemme,
tuntuu se muita häiritsevän.
Nopat helpot kursseista saamme,
tutabullshittiä taidamme.

Tahdon konsultoida sinua,
tahdon johtaa myöskin sinua,
tahdotko totella minua?

Jat-KoT

Sil-Lis

Tunnelmia Kiltojen sitseiltä

- bommarin uumenista

Teksti: Miia-Maaria Pikki

Eräänä helmikuuisena maanantaina 26.2.07 kiltojen edustajat sekä ylioppilaskunta kohtasivat Kilttojen sitsien merkeissä upeasti koristetussa bommarissa. Tunnelmaa toivat mustilla kankailla päällystetyt pinnat sekä punainen tunnelmavalaistus. Teemana sitseillä olivat siis killat, joten pukeutuminenkin oli sen mukaista. Kaikki pukeutuivat siis edustamaan omaa kilttaansa omissa haalareissaan.

Sitsien järjestelyyn käytettiin yleistä nakitusta. Indecsin ja Bioneerin hommana oli leikata erivärisistä lapuista palat osoittamaan kullekin haalariväriille paikka. Ehkä huonoin onni osui Managerille, joka sai siivousnakin (hähää). Istumajärjestys järjestettiin siis sekoittamalla eri killat istumaan keskenään. Ideana oli tutustua eri kilttojen toimijoihin laulamisen, syömisen sekä juomisen lomassa. Idea toimi hyvin ja oli kiva kuunnella hieman muiden kilttojen kuulumisia.

Seremoniamestarin sauva täyttyi tuttuun tyyliin tiheään tahtiin. Erinäisiä nakkilaisia sitseillä ei ollut, vaan nakkipyörä ajoi nakkilaisten asiaa. Pyörän sektoreihin oli kirjattu eri killan toimijoita emännästä puheenjohtajaan. Puheenjohtajat ja varapuheenjohtavat olivatkin oikein onnekkaita

nakkimagneetteja koko illan ajan (hähää).

Alkuruuaksi nautimme salaattia patongin kera ja pääruuaksi oli kinkkukiusausta. Ruoka maistui hyvin ja viinin sekä snapsien kaatojakin oli kiitettävästi, tietenkin nakkilaisten toimesta. Illan ohjelmana normaalin sitsihoilannan ohessa oli kilttojen välinen laulukilpailu. Indecs osallistui laulamalla ilmeisesti Otaniemestä kotoisin olevan kappaleen Hullu Tupalainen, jonka sanat löytyvät alemmalla.

Itse laulukilpailun voiton vei ansaitusti Autek hullun hausalla laululla Mandariinimies. Tietenkin saimme kuulla myös kauniin Puheen Naiselle Olli Heinosen toimesta.

Lopussa, kun pöytiä alettiin jo putsailla, ryntäsi hieman humaltunut väkijoukko tanssilattialle. Killat hakivat varastoistaan myös olutta myyntiin, jotta bileet eivät aivan heti kuivuisi kasaan. Ilta sujui mukavasti uusiin ihmisiin tutustuen. Allekirjoittanut tosin luovutti jo kahden maisa, mutta huhun mukaan Ankkalinnassa olisi ollut aika mainiot mahdollisuudet jatkaa hauskanpitoa. Kaikkiaan sitsit olivat erittäin onnistuneet ja mukavat, ehdottomasti kokemuksen arvoiset!

Sitsit

Tehtaalla kun tutalainen vallan saa,
hän ulkoistaa sen mertentaa,
siellä missä orjatyötä tehdä saa
ja verokin on alhaisin.

:,: Nauraen hän kenkää heilauttaa,
työläinen jo lopputilin saa.

Vaik on tase himmennytkin,
tehtaan kaukomaille ulkoistaa. :,:

Motoristin päiväkirjasta

- tarinoita Drag Race -sitseiltä

Teksti: Riski-Rane

Kuvat: sama äijä

Sitsit

Suomalaisen motoristin talvi on pitkä ja ankea. Lumipyryssä ajaminen kun on kovin vaikeaa ja American Choppersin uusintoihinkin kyllästyy yllättävän nopeasti. Onneksi aina välillä tulee tilaisuuksia päästä juhlimaan kunnolla hyvässä seurassa. Eipä tarvinnut Ranen kahta kertaa miettiä, kun kutsu kävi Indecsin ja KoRKin järjestämille Drag Race -sitseille!

Maaliskuun ensimmäisenä painoin siis stetsonin päähän ja suuntasin kohti tuota Bommariksi kutsutua kummallista kalliotilaa, joka illan kunniaksi oli koristeltu mitä kauneimmin bordellivärein. Romanttinen kynttilävalaistus loi tunnelmaa ja toi Ranen pimeässä hohtavien tatuointien parhaat puolet esiin. Ja ah sitä sulosäärten säihkettä! Naiskauneutta edustivat muun muassa pöytäseurueeseen kuuluneet Jessica ja Pamela, jotka ihastuttivat viehkeillä olemuksillaan ja älykkäällä keskustelullaan. Monet varmasti muistavat Jessican (nyt yleisön toiveesta kahden sukan kuppikoosta kolmeen sukkaan siirtyneenä) paremmin Indecsin hallitsevana Miss Pornona. Onneksi samaan pöytään osui kuitenkin lisäksi pari rehtiä isäntää – kaiken sen tissiliivivertailun lomassa oli hyvä päästä puhumaan myös oikeista asioista kuten traktoreista ja kyntöpuuhista. Terveiset vaan Antille ja Konstalle!

Ruokailun ja kaiken sen laulamisen lomaan oli järjestetty myös ohjelmaa. Ja sehän vain nosti juhlatunnelmaa: eihän yksikään juhliä, joissa on sekä sylitanssia että missikisat, voi haukkua huonoiksi! Sylitanssi-

kilpailustakaan ei jäänyt häviäjän fiilistä, vaikka varsinaista voittoa ei tullutkaan. Miss Drag -titteliä tavoitteli suurin osa paikalla olevista neitosista, ja kisa uhkasikin venyä turhankin pitkäksi. Kovan väännön jälkeen voittajaksi ei yllättäen julistettukaan kisan ennakkosuosikkia vaan voiton vei musta lamma vaaleanpunaisessa hamosessa. Eipä sillä, että asialla niin olisi väliä, näissä kilpailussa kun vedonlyöntikertoimetkin taisivat jäädä pienemmiksi kuin jossain toisissa vastaavissa. Yllätyksen toi mukanaan myös Puhe naiselle – aiemmin itsensä Reetaksi esitellyt puheenpitäjä paljastuikin siis oikeasti Reijoksi. Pettymykseni ei kuitenkaan ollut tämän asian johdosta kovin suuri, sillä huomioni oli jo kiinnittänyt eräs uhkea Anna. Eikä tainnut Rane olla ainoa, sillä naisen kimpusta sai illan mittaa hätistellä kaksilahkeisia jupeista aina jostakin viemäristä esiin kaivautuneeseen Super-Marioon asti. Menisit Mario nyt vaan takaisin niitä sieniä etsimään!

Jossakin vaiheessa jälkiruoan jälkeen virallisuus hissukseen haipui ja vapaa seurustelu alkoi. Herkkää motoristia alkoi kuitenkin kovin nopeasti ujustuttamaan tuo alkoholin vapauttama juhlaväki ja parin olusen tahdittaman rokkibiisin jälkeen poistuinkin hissukseen takavasemmalle. Jääköön jokaisen oman mielikuvituksen varaan päättely siitä, mitä jatkoilla on saattanut tapahtua.

Pian onkin taas aika kaivaa Harrikka tallista ja lähteä tien päälle. Kauniina kesäöinä tyhjillä maanteillä parta tuulella liehuen on kuitenkin mukava muistella tuota maaliskuun iltaa ja kaunista rehevämuotoista Annaa.

Luigi Reijon
syleilyssä

Antille ei
avauduta!

Viehkeät Jessica ja Pamela

Super-Mario on kova pomppimaan.

Ja raksan pojat
kiittää!

Fuksien kevät

- kapu raportoi

Teksti: Johanna Ketoja
Kuvat: kuten myös

Auringon lämmittäessä havahtuu siihen, että Akevät on tullut. Täh? Vastahan palattiin joululomalta ja nyt wappu jo kolkuttelee ovella. Mihin tämä kevät on taas kulunut ja vieläpä näin nopeasti? Seuraavassa selostusta fuksien kevään touhuista.

- haalarisauna 17.1.
- fuksiolympialaiset ja -väittely 7.3.
- fuksixq 22.1.
- laulusauna 27.3.
- fuksikyykkä 24.1.
- fuksisitsit 29.3.
- sählymatsi 7.2.
- wappuinfo 2.4.
- fuksijaoston marraskuu 13.2.
- killan fuksisauna 3.4.
- laskiaisrieha 20.2.

Fuksien kevät lähti käyntiin vauhdikkaasti tammikuisena keskiviikkona, kun keskustaan Neptunus-saunalle kerääntyi porukkaa valkoisiin pukeutuneena. Kyse ei ollut mistään 'pukeudu lumihiutaleeksi' -teemasaunasta, vaan saunalla oli tarkoitus juhlistaa vuosikurssin 2006 upouusia haalareita. Oli kuitenkin ihme, että lumisokeudelta vältyttiin, sillä nämä vitivalkoiset asusteet loistivat vielä niin kirkkaina..

Tuskin oli haalarisaunalta ehtinyt vaatteet kuivua (niin jotkut tosiaan ui siellä altaassa ne ainoat vaatteet päällä..), kun jo suunnattiin yhdessä Man@gerilaisten kanssa kohti Helsinkiä. Kyse oli siis fuksixq:sta, ja yrityskohteenamme oli IBM. Vietettyämme iltapäivän IBM:n kestittävinä

suuntasimme kohti Otaniemeä. Illalla saimme vielä aimo annoksen otaniemeläistä sitsikulttuuria höyhensaari-teemalla.

Tammikuun lopussa ja helmikuun aikana olikin sitten urheiluosuuden vuoro mm. fuksikyykän merkeissä. Helmikuussa ilmassa oli suuren urheilujuhlan tuntua.. Ei, kyse ei nyt ollut mm-kyykästä, vaan sählypelistä, jossa Indecsin innokas hallitus haastoi fuksit testaamaan joukkuepelin sujuvuutta bommarin sählykentälle. Pinkkeihin karvarannekkeisiin sonnustautunut hallituslaisten joukkue joutui tällä kertaa myöntämään tappionsa fuksien selvästi parempien harhautusten edessä. Sopupelin mahdollisuutta jäätiin kyllä spekuloidaan, sillä pinkkiä väriä tunnusti myös muutama fuksi.

Fuksijaoston marraskuussa helmikuussa fukseilla oli mahdollisuus päästää sisäinen lapsi valloilleen erilaisten lumileikkien parissa. Seuraavalla viikolla olikin sitten aika suunnata Näyttelijänpuistoon testaamaan kenen pulkka kulkee nopeimmin. Kyse oli siis laskiaisriehasta. Kuuman mehun voimalla sinnikäs joukko fukseja ja tutoreita jaksoi riehua parin tunnin ajan ulkona pulkkailun, kumipelausison ja polttopallon merkeissä. Tuli muuten testattua, että yhdessä kiltiksen pulkassa voi aivan hyvin mennä viisi ihmistä kerrallaan.. Ulkoilun jälkeen kohmeisia jäseniä mentiin sulattelemaan Konetalon saunalle.

Maaliskuun fuksitapahtumat avasi jaoston järjestämät Fuksiolympialaiset ja -väittely. Väittelyssä huhujen mukaan Indecsin edustajat olivat vauhdissa..

Maaliskuun lopussa fuksit sitten viimeinkin perehdytettiin teekkarilaulujen saloihin perinteisellä laulukierroksella, joka tänä vuonna järjestettiin yhteistyössä Autekin ja Ykin kanssa. Laulukierroksen kruunasi T-saunalla järjestetty laulukoe, jossa fuksien suusta kuultiin niin komeaa teekkarilaulantaa, että moni vanhempi tieteenharjoittaja olisi näistä taidoista kateellinen.

Fuksijaosto järjesti keväällä myös fuksisitsit, joiden tarkoitus oli opettaa fukseille vuosijuhla- ja sitsikäyttäytymistä. Ensi vuonna fuksitkin sitten

pääsevät testaamaan näitä taitojaan kiltamme vuosijuhlissa. Tänä vuonna fuksit pääsivät haistelemaan vuosijuhlailmapiiriä nakkilaisina. Kaunis kiitos kaikille, jotka auttoivat juhlien järjestyksessä!

Ennen pääsiäislomaa järjestettiin vielä killan fuksis sauna Konetalon saunalla. Saunalle oli kutsuttu myös killan ulkkarit, mutta kansainvälisen ilmapiirin luominen jäi lähinnä kv-tiimin harteille. Ilta sujui leppoisasti lautapelien ja twisterin merkeissä. Saunalla valittiin vaihtelevilla metodeilla mm. vuosikurssin 2006 hymytyttö ja -poika, sekä vuoden yllätys, vuoden timpuri jne. Palkinnot olivat mitä mainioimmat. ü

Wapun wiettoon fuksit ohjeistettiin huhtikuun alussa. Wirallisessa wappuinfossa koottiin fuksien jäynä- ja härwelitiimit ja nyt odotellaankin innolla, mitä tuleman pitää.

Hulwatonta Wappua kaikille!

Pikaopas pubeihin ja baareihin

- satunnaisen havainnoitsijan arvioita

Teksti: Jaakko Stenhäll

Maaliskuun alussa tämän julkaisun päätoimittaja lähestyi minua pyyntöineen että kirjoittaisin hieman Tampereen baareista. Lähinnä oman humanismia hipovan maailmankatsomukseni takia näkökulmani voikin olla erilainen kuin keskimääräisen tuta-teekkarin, ja toivottavasti tämä näkyykin artikkelissa käsiteltävien baarien ja pubien erilaisena painotuksena varsinkin nuoremmille opiskelijakollegoille. Havaintomateriaalia ei ole kerätty tieteellisen tarkalla metodilla, vaan näkemykseni koostuu ennen kaikkea Tampereen vuosinani kerääntyneistä mielikuvista, joita on päivitetty tähän artikkeliin maaliskuun aikana.

Pubit

Tuulensuu on ensimmäinen neljästä Tampereella olevasta Gastropub-ketjuun kuuluvasta korkealuokkaisesta pubista. Tuulensuu sijaitsee arvokkaalla paikalla Hämeenpuiston kupeessa ja paikan henkeen kuuluu muutenkin hienostuneisuus ja laaja asiantuntemus niin oluiden, pubiruokien kuin sikarienkin suhteen. Osin tästä syystä Tuulensuun hinnat eivät ole aina kaikkein opiskelijaystävällisimmät, mutta viisi euroa vivahteikkaasta ja harvinaisesta hanaoluesta ei aina ole liikaa. Eettisille tupakoitsijoille vielä tiedoksi, että Tuulensuu on Tampereen ainoita liikkeitä josta saa ekologisesti kestäviä Manitou-savukkeita. **Kenen kanssa, miten ja milloin:** Mikä olisikaan parempi paikka viettää esimerkiksi pomon seurassa viikon päätteeksi leppoisaa palaveria kuin Tuulensuun kulmapöytä Puutarhakadulla viliseviä perjantaishoppailijoita katsellen?

Tammelan puistokadun ja Itsenäisyydenkadun risteyksessä sijaitseva **Praha** on toinen esimerkki Gastropub-ketjuun kuuluvista laatukapakoista. Tuulensuuhun verrattuna tunnelma on hieman kansanomaisempi ja asiakaskunta on myös nuorekkaampaa. Eräänä selkeänä erona on myös Prahän luonteenomainen keskittyminen tsekkiläisiin hana-tuotteisiin ja ruokiin. **Kenen kanssa, miten ja milloin:** Praha on erinomainen paikka erilaisten asioiden jälkipuintiin kaikkina niinä kertoina kun juoksulenkki tai jalkapallo on saattanut miesten mielet virkeiksi ja ruumiin uupuneeksi.

Hieman Prahasta Itsenäisyydenkatua Kalevaan päin kulkiessa tuleekin jo vastaan **Salhojankadun Pub**, Salhis, tuo outo sekoitus lähiöbaarin asiakaskuntaa ja mainioita oluita. Paikka on kenties tasoonsa nähden hieman hintava, mutta toisaalta mukavan rauhasa suojaatama jonne isompikin seurue voi mennä viettämään rauhassa iltaa; satunnaisen pianonsoiton lisäksi Salhiksessa ei juuri musiikki

soi. **Kenen kanssa, miten ja milloin:** Suosittelen paikka lämpimästi isolle ja poikkitieteelliselle seurueelle joka on valmis väittelyyn ja paikallisväestön murheiden kuuntelemiseen.

Viimeisenä pubina esittelyyn pääsee **Plevna**, tamperelaisen olutkulttuurin parhaimpia vaalijoita. Ravintolan pakollisena varjopuolena on mainittava keski-ikäinen ja toisinaan kännisen rasittava asiakaskunta, mutta toisaalta Plevnan oman pienpanimon oluet ja ruokalistan antimet (kuten legendaarinen pyttipannu tai bockwurst) peittoavat pienet häiriötekijät alle. **Kenen kanssa, miten ja milloin:** Plevna on mainio paikka esimerkiksi ulkomaalaisen toverin tutustuttamisessa tamperelaiseen ruoka- ja olutkulttuuriin. Annos mustaamakkaraa ja Plevnan 3*2,5 dl:n olutlajitelma tekevät varmasti tehtävänsä.

Baarit ja kahvilat

Jo vuosien ajan on oma kantapaikkani, **Café Europa**, muodostanut omaa erityistä merkitystään sydämessäni. Laaja erikoiskahvivalikoima, sympaattinen henkilökunta ja fiksua sisustus luovat kiireetöntä ja eurooppalaistyylistä tunnelmaa johon en Suomessa ole kovin usein törmännyt. Varjopuolena on nykyään rajusti heikentynyt musiikki, joka ei itseäni tyydytä mutta kenties kevään tullen paikalle valunutta pissis-/pääsykokeisiinlukupöytä miellyttää hyvinkin. Rankan ja säännöllisen juomisen suhteen Café Europa ei ole ehkä kovin loistelia paikka hieman nihkeiden hintojen takia, mutta syysillan kietoessa Tamperetta vaippaansa on ilta baarin ikkunan ääressä vaihtokahvilan seurapiirin keskellä mitä mainiota ajanvietettä. **Kenen kanssa, miten ja milloin:** Päivälle kahville ja illalla kaljalle, kenen kanssa vain.

Telakka on myös teatterina ja keikkapaikkana kunnostautunut kulttuurikeskus Tullinaukion laidalla. Parhaimmat henkilökohtaiset muistoni Telakkaan liittyen osuvat juuri hyviin keikkoihin, mutta paikalla on myös omat ansionsa päiväsaikaisena kahvilana tai illan myötä sympaattisena seurusteluravintolana, unohtamatta myöskään erästä Tampereen miellyttävimmistä terrasseista. Paikka on myös monien tamperelaisten kulttuurilahjojen suosiossa. **Kenen kanssa, miten ja milloin:** Mainio paikka ensitreffeille humanistisesti suuntautuneen tytön (miksei pojankin, mieltymysten mukaan) kanssa, olipa kyse sitten kepeästä päiväkahvittelusta tai yöksi venyvän illan jatkamisesta.

Tuulensuu

Ravintola Artturi sijaitsee Kauppakadulla Yotaloa vastapäätä, ja monille se onkin tuttu aloittelupaikka ennen illan keikkaa. Toisaalta Artturi ei ole lainkaan huonompi paikka illan ainoanakaan kohteena johtuen kohtuullisesta hinnoittelusta, välittömästä tunnelmasta ja miellyttävän erikoisesta sisustuksesta. Teekkarille pienenä varjopuolena voidaan mainita oman viiteryhmän puute, paikalla on lähinnä ketjussa tupakoivia humanistityttöjä, varttuneita punkkarimiehiä, satunnaista kaupunkikeskiluokkaa sekä toisinaan Simo Frangen. **Kenen kanssa, miten ja milloin:** Artturi soveltuu mitä parhaiten (ja sitä on usein käytettykin) kanniseen tilittämiseen jonkun uskotun toverin seurassa niinä satunnaisina hetkinä kun miehillä ei ole kiire minnekään.

Café Europa

Plevna

Svingin hurmaa

- johdatus golfiin

Teksti: Auli Tiainen

"Golf (suomeksi myös vanhahtava, nykyään harvoin käytetty nimi kolopallo) on pallopeili, jonka tavoitteena on saada pieni, halkaisijaltaan noin viiden senttimetrin pallo mahdollisimman vähillä lyönneillä avauslyöntipaikalta reikään". Näin kaikkietävä Wikipedia lajin määrittää. Mutta kuka onkaan alun perin keksinyt käyttää niin epätarkoituksenmukaisia välineitä kyseiseen lajiin? Golfin syntyperästä ei ole täyttä varmuutta, mutta ainakin hollantilaiset ja skotlantilaiset ovat sitä yrittäneet itselleen omia. Nykyään golfia pelataan lähes kaikkialla maailmassa, ja sen suosio kasvaa vuosi vuodelta.

Miten

Ennen kentälle pääsemistä täytyy suorittaa green card. Tämä onnistuu helpoiten golfkurssille menemällä. Toki jo ennen kurssia voi käydä kokeilemassa pallojen lyömistä rangella eli harjoitusalueella vaikka jo lajia harrastavan kaverin kanssa. Golfkurseja järjestetään etenkin alkukeväisin useimmilla kentillä. Näistä kannattaa tiedustella suoraan paikallisilta golfklubeilta. Hinnat vaihtelevat, esimerkiksi omassa kotiseurassani 12 tuntia opetusta sisältävän green card- kurssin hinta on 170 e. Myös koulussamme toimii golfiin erikoistunut alayhdistys TGS Putti, eli Teekkareiden Golfseura Putti, joka ainakin viime keväänä järjesti toukokuussa golfiin tutustumispäivän. Mikäli päätät mennä varsinaiselle golfkurssille, käydään siellä läpi perustekniikkaa ja tietenkin myös hieman teoriaa, kuten golfetikettiä ja sääntöjä. Kurssin lopuksi järjestetään green card-koe, jonka läpäistyään pelaaja on käytännössä valmis pelaamaan kentällä niin taitojensa kuin sääntötietämyksensäkin perusteella. Tästä se harjoittelu kuitenkin vasta alkaa, kun kurssin jälkeen pääsee oikeasti kentälle testaamaan taitojaan. Mukaan kannattaa varata ainakin aluksi reilusti palloja.

Kallista?

Aikaisemmin tilanne on ollut se, että päästäkseen pelaamaan millä tahansa kentällä, täytyy olla jäsenenä jossakin seurassa. Jäsenyyden ehtona taas on ollut golfosakkeen omistaminen tai vuokraaminen. Kauppalehti (27.3) mm. kertoo, että käytäntö on muuttumassa ainakin pääkaupunkiseudulla. Enää jäsenyyden ehtona ei ole golfosake, vaan jäsenyyden voi maksaa erikseen. Tällöin usein jäsenmaksuun sisältyy tietty määrä green feetä, eli pelikierrokseen oikeuttavia pelilippuja. Tämä uusi käytäntö siis mahdollistaa entistä useammille jäsenyyden jossakin seurassa

Golfissa sen harrastajia kiehtoo lajin haastavuus ja vaihtelevuus. Kyllä, pieneen valkoiseen palloon osuminen täydellisesti on melko vaikeaa, ainakin niin että pallo vielä lentäisi haluttuun suuntaan. Joku onkin määritellyt väylän (pelialueen) siksi kaistaleeksi, joka erottaa kaksi karheikosta kummallakin puolella väylää pallojaan etsivää seuruetta toisistaan. Kun lyönti sitten muutaman tai monen epäonnistuneen räpellyksen lähtee juuri niin kuin on suunnitellut, voi todellakin olla tyytyväinen itseensä. Ei ole myöskään olemassa kahta samanlaista kierrosta; yleensä vaihtuvat pelikaverit, peliolosuhteet (sää), jopa pelikenttä. Ja tietenkin pelikunto. Toisena päivänä kaikki sujuu kuin tanssi, seuraava taas edellispäivän unelmasuorituksesta ei ole enää tietoaakaan ja kaikki menee penkin alle. Golf on mukava laji siinä mielessä, että se ei vaadi aloittajalta mitään erityisiä fyysisiä ominaisuuksia. Toki hyvästä peruskunnosta on apua, ainakin jos haluaa selvittää kahdeksantoista reiän ja neljän tunnin kierroksesta enempiä puuskuttamatta. Kierroksen aikana pysyy myös nauttimaan kauniista maisemista ja ulkoilmasta, sekä tietenkin pelikavereiden seurasta. Golf on erittäin sosiaalinen laji.

ja oikeuden pelaamiseen millä tahansa kentällä.

Tytöt huomio

Golfia on perinteisesti pidetty miesten lajina, mutta viimeisen kymmenen vuoden aikana tämä käsitys on ollut muuttumassa. Vaikka joskus vielä kuulee puhuttavan golfeskistä... Golf kuitenkin sopii naisille aivan yhtä hyvin kuin miehille. Naisellinen rauhallisuus ja tarkkuus saattaa tuottaa jopa huomattavasti parempia tuloksia kuin miehekäs apinan raivo (ei pahalla miehet =); pallo keskellä väylää, vaikkakin hieman lyhyemmällä lyönnillä, on huomattavasti parempi vaihtoehto kuin pallo keskellä metsää ja niin helkkarin pitkällä.

Ja koska golf on miesten keskuudessa hyvin suosittua, notkuu golfkentillä keski-ikäisten herrasmiesten lisäksi paljon nuoria, hyvin pukeutuneita urheilullisia miehiä!! Siinä painava syy hakeutua itsekin golfmailan varteen. Pelikavereita ei nimittäin ole vaikeata löytää eikä pelin tiimellyksessä

keskustelunaiheistakaan tule pulaa. Joskus on toki mukava pelata ihan tyttöporukassa. Ainakin omien miespuoleisten pelikavereiden kierrokseen kuuluu nimittäin olennaisesti vedonlyönti ja muu rahasta pelaaminen, ja muu keskustelu saattaa koskea erinäisiä naisnäkökulmasta kyseenalaisia aiheita, kuten pokeria, teknisiä laitteita tai baarireissuja.

Kai golfista sentään muutama huono puolikin löytyy. Mitä enemmän lajiin hurahtaa, sitä useammin on saatava uudet, teknologialtaan edellistä vuotta niin paljon paremmat välineet. Siis aivan pakko saada. Ja nehan tietenkin maksavat rahaa. Mutta kaikilla meillähän on hyvin palkatut kesätyöt, eikö? Alkuun pääsee kuitenkin aivan yhtä hyvin käytetyillä välineillä. Niitä löytää helposti esim. netistä tai sitten golfkenttien ilmoitustauluilta. Toisekseen golf vie yllättävän paljon aikaa. Matkoineen ja taukoineen kokonaiseen golfkierrokseen hurahtaa helposti viisi tuntia, kesän parhaimmilla pelisäillä ja ruuhkaisella kentällä jopa enemmänkin. Kaiken kaikkiaan hyvät puolet vievät voiton huonoista, ja ainakin minä aion taas ensi kesänä viettää huomattavan osan vapaa-ajastani tämän mukavan harrastuksen parissa.

Lisätietoa: www.golf.fi, www.golfpiste.com

"Golf and Business; Business and Golf. More and more, the two terms go hand in hand, one modifying the other. Business golf is very much a part of the modern world. Whether you're opening doors or closing deals, whether you're entertaining clients or being entertained, golf probably plays an important role."

(BusinessWeek, June 24th 2002)

Voitto kotiin!

- Skillan turnaus

Teksti: Juha Jaakamo

Kuvat: Skilta

21. helmikuuta alkoi kirpeänä pakkasaamuna ja Indecsin sekä Man@gerin yhdistetyn kaukalopallojoukkueen Inagerin jäsenet heräilivät kukin enemmän tai vähemmän valmistautuneina päivän koitokseen. Lähes puolet Inagerin kovin fuksi- sekä miespainotteisesta pelaajistosta oli löytänyt tiensä kahdeksalta aamulta insinöörifysiikan luennolle, jossa jo alkoi kuumeinen kuvioden hiominen. Noin kello yhdeksältä aloittivat joukkueen jäsenet siirtymisensä Ahvenisjärven kentälle, ensin lainattuaan joukkueelle yhtenäiset valkoiset peliasut TTY:n virallisen jääkiekkoujoukkueen HiHo:n varastosta.

Ennen ensimmäistä peliä suoritettiin pukukopissa pienimuotoinen arvonta. Ensimmäinen arvottiin, että ketkä alun perin ilmoittautuneista pelaajista jaksaisivat vaivautua paikalle. Arvonnasta tuloksena Inagerin joukkue muodostui varsin tiiviiksi kahdeksanjäseniseksi kokoonpanoksi. Joukkueessa olivat mukana Indecsin Joonas Olkkonen, Juha Jaakamo, Lauri Pitkänen, Lauri Lehtonen, Juho-Matias Roitto, Toni Hynninen sekä Man@gerista Matti Pajunen ja Teemu Kakko. Toinen arvonta koski avausottelun maalivahdin valintaa. Tolppien väliin asettautuikin Juha "muuri" Jaakamo.

Joukkueiden lohkojako oli seuraava: A Lohko: Hiukkanen, Autek, HUGEPLAY, Eestec ja Skilta. B Lohko: Kork, TARAKI, Häjyt, Inager ja YKI. Näistä joukkueista ainoastaan yksi eli Eestec jätti kokonaan ilmestymättä paikalle. Päivän ensimmäinen vastustaja oli TTEPO:n joukkue Häjyt, joka ilmestyi kentälle villapaidoissaan vähintäänkin viime tingassa sekä hieman vajaamiehisenä. Ottelu päästiin kuitenkin aloittamaan ja Inager ottikin pelin heti hallintaansa. Inager onnistui ottelun ensimmäisellä puoliajalla maalinteossa neljästi ja tarkkakorvaisimmat katsojat saattoivat kuulla joukkueen maalivahdin jo huutelevankin "Tää on meidän peli!", vaikka hän olikin juuri onnistunut imaisemaan kaksi varsin helppoa palloa selkensä taakse. Toisella puoliajalla Inager kiristi otettaan ja latoi vielä neljä maalia vastustajan verkkoon. Myös joukkueen maalivahti ryhdistäytyi ja venyi muutamaa näyttävää torjuntaa. Ottelu päättyi siis Inagerin voittoon 8-2.

Toisessa ottelussa vastaan asettui YKI:n joukkue,

jossa oli pelaajina myös kauniimman sukupuolen edustajia. Inager ei kuitenkaan hämääntynyt valkoisista kaunoluistimista, vaan aloitti ottelun kovalla tempolla. Joukkue siirtyi ensimmäisellä puoliajalla 4-0 johtoon ja tällä kertaa Inagerin takalinjojen lukkona toimi, varsin paljon avauksiin osallistuvalla pelillä, joukkueen kapteeni Joonas "VM" Olkkonen. Toisessa erässä Inagerin puolustus joutui antautumaan kertaalleen johtuen maalivahdin ja pakkien välisestä informaatiokatkoksesta, mutta hyökkäys kompensoi tilanteen tekemällä vielä kolme maalia. Ottelu päättyi numeroihin 7-1. Huomionarvoista joukkueen tähänastisessa esityksessä oli profiilipelaaja Juho-Matias "apina selässä" Roiton tehottomuus. YKI-ottelussakin mies onnistui yksin-läpi tilanteessa harhauttamaan maalivahdin ja silti sijoittamaan pallon noin kymmenen senttiä ohi takatolpan maalin ollessa täysin avoinna.

Seuraavaksi oli vuorossa ottelu Kork:ia vastaan, ja Inager kokikin shokkialun, kun ilman varsinaista maalivahtia pelannut Kork siirsi taidokkaasti tennispallon Inagerin maalia vartioineen Lauri "röökkiä ottelutauoilla" Lehtosen ohitse. Tästä terästyttyneenä Inager siirtyi vielä ensimmäisen erän aikana Joonas "maalitykki" Olkkosen sekä avausmaalinsa tehneen Juho-Matias "välillä osuikin" Roiton täysosumilla kahden maalin johtoon. Toisessa erässä Inagerin parempi liike sekä vastustajan maalivahdin puute poikivat maalipaikkoja, joita hyödyntäen Inager voitti ottelun lopulta 10-4.

Koska lohkon muut joukkueet olivat pelanneet ristiin, oli Inager varmistanut lohkovoitton jo ennen viimeistä ottelua. Vastaan asettunut TaRaKi oli jo pudonnut jatkosta, joten tämä oli hyvä tilaisuus ajaa sisään taas uusi maalivahti. Tällä kertaa vuorossa oli Matti "pelaan mitä tahansa paikkaa" Pajunen. Taraki oli todennäköisesti kysynyt Kork:lta neuvoa, koska sekin oli valinnut taktiikakseen viidennen kenttäpelaajan maalivahdin sijaan. Taktiikka ei toiminut Tarakillakaan, ja Inager johtikin ottelua ensimmäisen erän jälkeen kolmen maalin turvin. Toisessa erässä Inager lisäsi ensin johtoaan, mutta päästi vielä TaRaKin muutamaa maalipaikkaa, joiden seurauksena ottelu päättyi numeroihin 8-4.

Tämän jälkeen oli joukkueemme pelirupeamassa vuorossa tauko, jonka aikana pelaajat nautiskelivat Skillan kauppaamaa halpahintaista makkaraa ja lämmintä mehua. Tauolla joukkueen hyökkääjä Lauri ”tykkään opiskella” Pitkänen koki tärkeämmäksi TETA-1100:n harjoitustyön tekemisen ja lähti kohti kampusta jättäen joukkueelle vain kaksi vaihtopelaajaa. Tauon jälkeen pelaajamme lähtivät kuitenkin hyvin levänneinä ja innosta puhkuen kohti pudotuspelejä.

Semifinaalissa vastassa oli Autek, jonka kokoonpano käsitti lähes täydet neljä kenttää. Hieman epäilyttävästi tarkkasilmäiset pelaajamme bongasivat Autekin kokoonpanosta muutaman jo Taraki ottelussa vastaan tulleen pelaajan. Ottelu oli alusta asti Inagerin hallintaa ja joukkue johtikin jo muutaman minuutin pelin jälkeen 4-0. Ensimmäisen erän hienoimpia suorituksia oli Juha ”syöttökone” Jaakamon vapauttava avausyöttö Lauri ”tekee myös maaleja” Lehtoselle, joka siirsi pallon varmasti oikeaan ylänurkkaan. Toisessa erässä Autek keskittyi lähinnä kritisemaan Inagerin mailojen pituutta ja tarjoili joukkueellemme paikat vielä viiteen maaliin. Autek onnistui ottelun loppuhetkillä vielä maalinteossakin pilaten muuten hienosti pelanneen Toni ”toppatakki” Hynnisen nollapelin. Lopputulos täten 9-1.

Kun semifinaalin päätösvihellys kajahti ilmoille, alkoi joukkueemme valmistautua edessä siintävään finaaliin. Vastaan ei asettunutkaan omaa alkulohkoaan dominoinut HUGEPLAY, vaan peliään parantanut, sekä rosteriaan kasvattanut Häjyt. Vastassa oli siis jo alkusarjassa päihitetty joukkue. Joukkueemme kapteeni Joonas ”kolmen pennin Jursinov” Olkkonen yritti motivoida joukkueensa huikeaan suoritukseen pikaisessa taktiikkapalaverissa.

Finaaliotteluun oli maaliin valittu ensimmäisen ottelun näyttöjen perusteella Juha ”torjuu lähes kaiken” Jaakamo. Myös joukkueemme hädän

hetkellä hylännyt Lauri ”nyt taas kiinnostaakin” Pitkänen ilmestyi myös pelaamaan finaaliotteluun. Ottelu alkoi hyvissä merkeissä, kun Juho-Matias ”maalijyvä löytyi” Roitto siirsi jo ensimmäisestä hyökkäyksestä Inagerin johtoon. Ottelu jatkui Inagerin hallinnassa, ja joukkue siirtyikin jo kolmen maalin johtoon. Häjyt eivät kuitenkaan luovuttaneet, vaan sivalsivat läpiajosta kavennuksen 1-3 lähellä ensimmäisen erän loppua. Toisessa erässä Inager ei antanut vastustajilleen enää minkäänlaisia mahdollisuuksia. Joukkue alkoi karvata aggressiivisemmin, ja saikin tällä tavalla useita maalipaikkoja vastustajan päädyssä, joista viimeisteltiin vielä neljä täysosumaajaloppunumerot olivat 7-1. Myös Häjyllä oli paikkansa, mutta loistavasti pelannut maalivahti Juha ”päästettyjen mailien keskiarvo 1.5” Jaakamo torjui vastustajan kaikki yritykset, mukaan lukien yhden läpiajon.

Loppuvihellyksen soitua saivat Inagerin pojat nostaa himoitun voittopokaalin ilmaan ja joukkueen riemulla ei ollut rajoja. Koko turnauksen ajan oli joukkueemme muita potkun verran edellä niin vauhdissa, pallonhallinnassa kuin hyökkäys-, puolustus ja maalivahtipelissäkin. Joukkueen selkärankana toimivat maalipörssin voittanut kapteeni Joonas ”Jonttu” Olkkonen sekä Matti ”kikkamestari” Pajunen. Myös koko muun joukkueen ahkera ja periksi antamaton peliesitys varmisti Inagerille Skillan kaukalopalloturnauksen vm. 2007 voiton. Pelin jälkeen ovat joukkueen jäsenet joutuneet vaihtamaan puhelinnumeroitaan valtavan faniryynnistyksen takia. Mielenkiintoista on, että joukkueettamme kipparoinut Joonas ”voitan kaiken” Olkkonen on fuksivuotensa aika kyennyt voittamaan jo Fuksi Wunde Runden, koulusuunnistuksen, Kone-Cupin sekä nyt Skillan kaukalopalloturnauksen. Odotamme mielenkiinnolla näkevämmä millaisiin urotekoihin kapteenimme vielä tämän lukuvuoden aikana pystyy. Huikea voittopokaali matkusti ensin Indecsin kiltahuoneelle, jossa sitä voi ihailla vielä jonkin aikaa ennen kuin se jatkaa matkaansa Manågerin palkintokaappiin.

Bonjour! Hello!

- elämää Montrealissa

Teksti: Maija Nieminen

Tutalainen maailmalla

Terveiset täältä Kanadasta! Seitsemän kuukautta vaihtoajasta on jo vierähtänyt ja kotiinpaluuseen on enää reilu kuukausi aikaa. Viime syksynä suuntasin tänne Montrealiin ilman kummempia ennakkokäsityksiä Kanadasta tai maan kansalaisista. Kaupunki ja koko maa ylipäättään ovat kuitenkin osoittautuneet ehdottomasti kokemuksen ja näkemisen arvoisiksi paikoiksi. Vaahterapuiden ja jääkiekon lisäksi paljon muutakin nähtävää riittää. Aika on kulunut matkustellessa ja juhliessa, mutta on täällä ehtinyt viettää myös melko tavallista arkielämäkin.

Kaupunki Quebecin sydämessä

Montreal on 3,5 miljoonan asukkaan kaupunki Quebecin provinssissa, Kanadan itäosassa. Pääkielenä on siis ranska, jos sitä nyt sillä nimellä voi kutsua. Paikallisten ääntäminen poikkeaa huomattavasti niin sanotusta tavallisesta ranskasta ja aiheuttaa kummastusta jopa ihka oikeiden ranskalaistenkin keskuudessa. Ainakin alussa näytti uhkaavasti siltä, että kaikki ymmärrykselle välttämättömät kirjaimet jätetään lausuttaessa pois kokonaan. Onneksi seitsemän kuukauden jälkeen mieli on jo hiukan kirkastunut! Paikalliset puhuvat pääsääntöisesti myös englantia, joten jos "qubecois" ei luonnistu, niin se ei elämää estä. Montrealia leimaakin voimakkaasti kaksikielisyys: ranskankieliset asuvat kaupungin itäpuolella ja englantia puhuvat puolestaan länsipuolella.

Montreal muistuttaa ilmapiiriltään paljon eurooppalaisia kaupunkeja, vaikka pohjoisamerikkalaiseen tapaan keskusta on täälläkin täynnä pilvenpiirtäjiä. Kävellessä on helppo liikkua paikasta toiseen ja jopa julkiset kulkuneuvot toimivat kaupungin alueella loistavasti. Parasta täällä on mielestäni ravintolakulttuuri ja erilaisia ruokapaikkoja löytyykin joka lähtöön. Quebecin oma "kansallisruoka" on myös mielenkiintoinen elämys: ranskalaisia ruskeakastikkeen ja sulatetun juuston kera. Kokeilkaa, jos uskallatte! Perus Chinatownin lisäksi täällä on myös useita muita hauskoja kortteleita kuten pikku-Italia, Latinalaiskortteli sekä Gay-village. Kulttuurielämää leimaa eniten jääkiekko, ja suomalaiset tunnetaan tänne lähinnä Saku Koivun ansiosta. Siihen paikallisten Suomi-tietous sitten jääkin, sillä useimmat täkäläiset sijoittavat

maamme Saksan naapuriin. Kielenähän on tietysti venäjä.

Kaupunki on erittäin kansainvälinen, mistä johtuen itsellekin on jäänyt hiukan epäselväksi se miltä ne "oikeat" kanadalaiset itse asiassa näytävätkään. Ystävällisiä paikalliset ainakin ovat. Quebecin provinssin sanotaan olevan hyvin erilainen maan muihin provinsseihin verrattuna ja suurin osa paikallisista mieltääkin itsensä selkeästi quebeciläiseksi kanadalaisuuden sijaan.

Ilmasto

Vaikka Montreal sijaitsee samoilla leveyspiireillä Etelä-Ranskan kanssa, rantalomasta oli turha haaveilla tänne lähtiessä. Ilmasto on periaatteessa samanlainen kuin Suomessa, eli neljästä vuodenaikasta saa täälläkin nauttia. Välillä tosin lähes 25 asteen talvipakkaset yhdessä armottoman tuulen kanssa ovat tehneet nautinnon erittäin vaikeaksi. Ennakkotietojen mukaan talvi täällä on kuitenkin hieman lyhyempi kuin Suomessa, joten kevätauringostakin ehtii vielä todennäköisesti saamaan osansa ennen toukokuun kotiinpaluuta. Kesä on täällä kuuma ja aurinkoinen, mutta valitettavasti se jää omalta osaltani näkemättä.

Opiskelijaelämää

Vaihtoyliopistoni on nimeltään UQAM eli Université du Québec à Montréal ja siellä tarkemmin kauppatieteiden osasto. Yliopistossa on noin 40 000 opiskelijaa ja opetus on ranskan kielellä. Taso ei välttämättä ole paras mahdollinen, mutta työmäärä saattaa silti yllättää lomailemaan lähteneen vaihtarin. Itse luen kauppatieteiden kurssien lisäksi myös ranskaa, mikä vähentää kotiläksyjä ihan mukavasti. Yksi kurssi tarkoittaa yhtä kolmentunnin luentoa viikossa, ryhmässä tehtäviä harjoitustöitä, yhtä esitelmää sekä kahta tenttiä. Luennot ovat pienissä noin 40 hengen ryhmissä, joten opiskelijoiden osallistuminen luennoilla katsotaan tärkeäksi. Luennoitsijat vaikuttavat pääsääntöisesti melko pätevilä, mistä johtuen opiskelu voi olla ajoittain jopa mielenkiintoista!

Vaihtaritoimintaa ei UQAM:illa valitettavasti ole juuri ollenkaan, joten kavereiden saanti riippuu

Syksyinen päivä New Yorkin
Central Parkissa

lähinnä omasta aktiivisuudesta. Paikalliset ovat kyllä onneksi erittäin ystävällisiä sekä kiinnostuneita kaukaa tulleista suomalaisista, mikä helpottaa tutustumista. Suurin osa muista vaihtareista on ranskalaisia, mutta porukkaa on myös muun muassa Meksikosta, Ruotsista ja Saksasta.

Asunnon löysin täältä vaivattomasti jo Suomesta käsin yliopiston asuntolasta, joka sijaitsee 10 minuutin kävelymatkan päässä ydinkeskustasta ja noin viidenkymmenen askeleen päässä koulun lähimmältä ovelta. Puoli kymmeneltä alkaville aamuluennoillemkin ehtii siis aivan mainiosti! Asunnot ovat 2-8 hengen solukämppejä ja tasoltaan varsin kelvollisia. Ellei välitä muutaman viikon välein toistuvista palohälytyksistä, joiden seurauksena koko rakennuksen 500 opiskelijaa evakuoidaan kadulle, koulun asuntola on erittäinkin toimiva vaihtoehto. Viime kerralla hälytys yllätti kahden aikaan yöllä, jolloin ei auttanut muu kuin lähteä ärräpäiden saattamana värjötteleämään 20 asteen pakkaseen. Asuntolarakennuksen yhteydessä on aivan loistava urheiluhalli, jossa voi harrastaa lähes mitä tahansa vesikick-boxingin ja sulkapallon väliltä. Laiskottelulle on siis entistä vaikeampaa keksiä tekosyitä!

Matkustelu

Kun kerran on kauaksi kotoa lähtenyt, kannattaa ehdottomasti myös katsastaa paikkoja oman pihapiirin ulkopuolellakin. Jenkkilän rajallekin on vain tunnin ajomatka. Montrealista pääsee enemmän tai vähemmän kätevästi bussilla muun muassa New Yorkiin, Bostoniin, Quebecin kaupunkiin Torontoon ja Ottawaan. Lähiympäristössä kierrellessä auton vuokraaminen on kuitenkin kaikista halvin ja näppärin tapa liikkua paikasta toiseen.

Tähän mennessä ehdottomasti paras reissu on ollut lasketteluloma Mont Tremblant -nimisessä laskettelukeskuksessa, joka sijaitsee vain 90 kilometrin päässä Montrealista pohjoiseen. Rinteet olivat suomalaistytön näkökulmasta loputtoman pitkiä ja koko alppikylä baareineen ja hotelleineen sijaitsi aivan hissien juurella. Pääsiäisenä tarkoitukseni on vielä suunnata Torontoon ja Niagarán putouksille. Koulu loppuu täällä jo huhtikuun lopussa, joten sen jälkeen on vielä pari viikkoa aikaa matkustella. Ainakin kalliovuoret sekä Kanadan länsirannikolla sijaitseva Vancouver vaikuttavat lupaavilta matkakohteilta.

Lopuksi

Vuosi täällä Kanadassa on mennyt aivan liian nopeasti, eikä koti-ikävä ole yllättänyt vielä kertaakaan. Mikäli vaihtovuodelta haluaa tukun eksoottisia kokemuksia, Kanada muistuttaa koti-Suomea ehkä liikaakin. Muuten kyllä ainakin Montreal on niin mahtava kaupunki, että täällä voisi helposti kuvitella asuvansa pidemminkin aikaa. Tällä hetkellä tuntuukin siltä, että tulen varmasti jossain vaiheessa vielä palaamaan tänne.

Montrealin suosituin kulttuuritapahtuma

Mont Tremblantin laskettelukylä

André: "JUST DO IT!"

- go abroad to study or work

Teksti: André Tischer

Germany - winter 2005: I get the possibility to apply as an Erasmus student for one academic year at the *Tampere University of Technology, Finland*.

*...hmmm...Finland...*a country with millions of lakes and cold winters full of darkness - a country where the world's largest manufacturer of mobile phones is situated and almost everyone has its own mobile phone - a country where people enjoy the summertime at their own cottage close to the next lake - a country which probably has the strongest sauna culture worldwide and where "sauna-culture" is linked to the country and its people like "Bratwurst, Sauerkraut or especially Bier" to...well, you know which country I mean ü.

*...hmmm...Tampere...*unfortunately I haven't heard about this city so much before. I know that there is a football club called "Tampere United" playing sometimes in European football competitions sadly more or less unsuccessful. That's all I know about this town - shame on me.

*...hmmm...Tampere University of Technology...*well, the city has an university, a technical university - woow I didn't know that - shame on me, again.

Finland - winter 2007: I was asked to write a report about my experiences being an Erasmus student here in Finland at the Tampere University of Technology (TUT) after having definitely the best time in my life so far - at least in terms of my student life.

Now I'm sitting here in one of these modern computer class rooms of the University and while I'm trying to write some lines I notice that it is not as easy as I thought before to give you a picture about my student life in Tampere and to show you why my stay here in Finland at the TUT turned out to be a fantastic experience. So what are the things and the moments which led to this great time???

Lapland...the trip to Lapland with friends of mine was definitely one of these moments which I'll never forget...taking the night train from Tampere to Rovaniemi and spending the half night there in the restaurant over a glass of beer...renting a car for four days and going by car on the only road as far as the Inari Sea...just the nature around you with its endless forests, thousands of lakes and the reindeers always try to cross the roads...taking a cottage close to a lake and finishing the day with a sauna and brief dives into the lake...hmmm...maybe that was the most impressive time I had

here in Finland when I just remember to this...

Sauna...well, I just mentioned the sauna...I have to say that I was in a sauna just some times in my life time so far before I came to Finland...now I can say that I was there three or four times every month, or even every week...and I really enjoyed it going there after a long day in order to relax and talk to my friends while we were drinking one/two beers during the sauna-sessions either in the dress-room in one of the saunas in "Mikontalo" or directly outside when we were taking a sauna close to a lake...

Mikontalo...well, I think everyone who is just reading this article knows about "Mikontalo" and heard a lot of stories about it...so I don't want to add one story more...but I just want to and have to say that the time I was living in this oldest student housing of Finland (which is alleged to be the biggest one in whole Scandinavia) will be in permanent memory to me, for sure...of course it was and still is not the most modern housing you can imagine...but the thing that students of many different countries are leaving there makes it special and leads to a special "atmosphere" there which just probably can be experienced by living in one of this "grandiose" furnished rooms ü.

TUT...well, one of the best things of my student-accommodation called "Mikontalo" was the fact that it was just a short walk away from the TUT where I had my studies during the last months. The university itself was - compared to my home university - really in a way impressive. This opinion starts, for example, with the fact that you have everywhere the possibility to use a computer with an internet connection (you won't believe it but at my home university we just have some computers in the library and one or two small computer classrooms distributed within the campus) and continues with the quite modern campus at all or also with the well furnished restaurants where you get eatable meals for a really fair price. But not just these facts are different to my home university; also the way of studying is completely diverse. Whereas I have to study for my exams at my university usually several weeks and months because the course are lectured at least over one year, the time of studying for exams at the TUT amounted to some days. This doesn't mean that it was easier to study here...no, on the contrary it was especially during the lecture-time much harder because I wasn't used to writing reports, essays and doing group works and presentations like the whole time of my studies. So the system and the structure of the

studies here at the TUT was completely different to my former studies.

Tampere...well, as I mentioned above I unfortunately haven't heard about the city so much before. Now I'm living here since half a year and I have to say that the city is much nicer than I expected. First of all it has surely to do that a lot of students are living in this city so that there is a real, lively "student-life" and you never get to be bored because nothing could "happen" regarding to student parties and activities, for example. Maybe the city itself is not the nicest one (...I'm sorry ü ...and I have to say that the city I'm studying is probably not nicer...) but the fact that Tampere is situated between two lakes which are connected by a rapid and the fact that you can do really a lot of different (sport) activities - like alpine skiing, cross-country skiing, hiking in the forest or on the frozen lakes, ice skating, playing football on frozen undergrounds or just rowing on one of the lakes - in the nearby surroundings give the city a special charm which is the reason why I finally love this city and its surrounding.

Parties...Before I started writing this report I was reading a different one of a former Erasmus student here at the TUT and I still remember that this guy was writing about something like "...being a student is great, but being an Erasmus student is the best..." I think one of the reasons why I can agree with this sentence is that you are not just getting to know about a new country, its people and culture or meeting a lot of people from different countries during your "Erasmus-time"...no....I think it's also because you try to spend a lot of time with DOING something with your friends and to this belongs making party. I don't want to count on how many parties I was in the last months ü but certainly the *sauna-parties* where I made a completely new experience of how to make party by drinking beer and singing in the sauna and then go for dancing on the dancefloor with just your towel, the *international Sitsit dinner*, where I gained some really nice insights of the Finnish Sitsit-culture with their drinking-singing-rules ü, the *cruise trip from Turku to Stockholm* with 598 Finish students and

two crazy German guys (one of them was me...) and finally the *GOOM-trip* after which I really was happy that I just booked one night instead of two because maybe I hadn't survived a second night on that crazy party-cruise ü were the most exciting and interesting parties I participated.

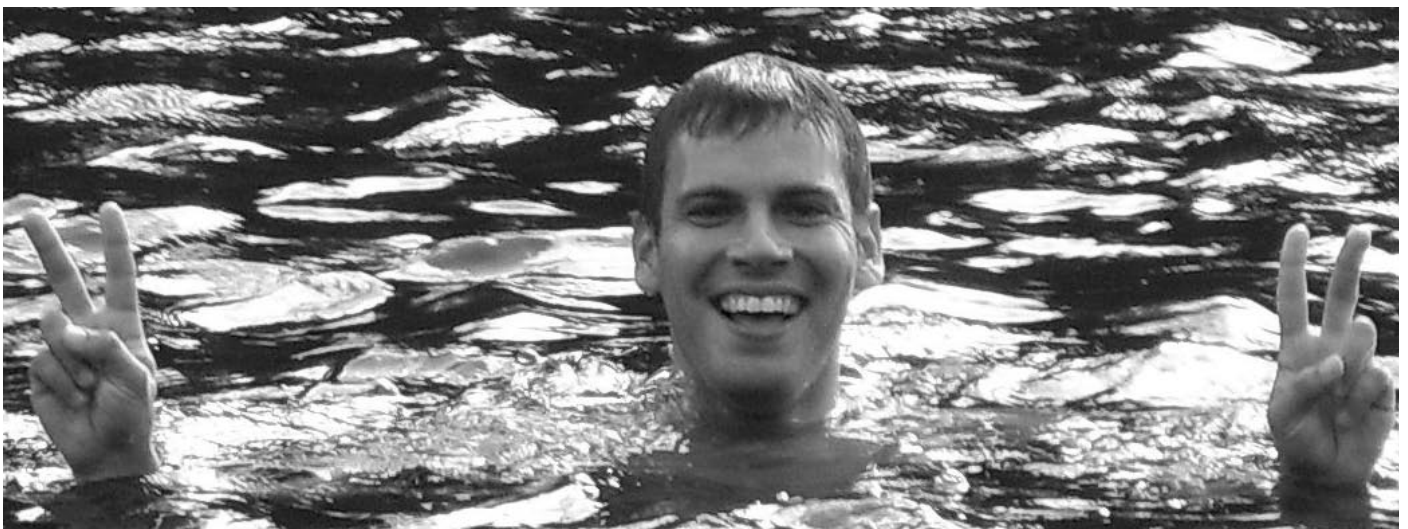
I'd now like to come to the end of my short abstract about my experiences of the last months here at the TU Tampere although I could write so much more things like my new affection to "*Suomi pop*" ü....the great day with friends of mine when we were participating at the "*Indecs challenge*" trying to challenge this competition without any compass in the nowhere of Finland or about this funny event called "*churchboat race*" where I tried to be with some other international (=Spanish) people not too far behind the second last team....well, finally we were the last team and and our time gap to the other teams...well, I think it doesn't matter ü...

I hope you got a little impression how much I enjoyed it to be an Erasmus student here at your university, here in Tampere and finally here in Finland. Finally I want to thank all the international-minded people who I got to know here and who became friends of mine hopefully for the rest of my life ü, but especially I'd like to say "thank you for all of you crazy Finnish friends"...you party people, you students from the guild-room and needless to say you tutors...for your pleasant hospitality!!!

I'm since the 1th of April back in Germany, Munich because I'm going to start an internship there for half an year...but I promise you that I'm coming already back in several weeks....to Vaapu ü and if someone is interested to visit me in Germany don't hesitate and call me either on skype or write me an email..it really would be nice!!!

I wish you all a nice study here at the TUT and just want to say that if you ever get the chance to go abroad either for working or studying... JUST DO IT!!!

Email: andretischer@web.de
Skype: [jungle_freak80](#)

Chasing the Invisible Man

- Indecs Challenge -06

Teksti: Fliegenscheiße
Kuvat: Kimmo Raunio

As we decided to participate in Indecs Challenge there was not much time left to acquire a team. And when we got notice of the details of the event, especially of the nasty flights, this seemed to become even more difficult. By the way, these flights gave us the inspiration for the name of our team, "Fliegenscheiße". Finally each of us could get convinced that it would become a nice trip and we arranged to meet Saturday morning in front of the Obelisk.

So we got up early in the morning. Anyway most of us had been a bit late at the meeting point so that we had to run for the bus. Sitting in the bus we used the time to study our instructions, make first photos and to wonder about the fancy clothes of some other teams. We didn't really know where to get off the bus, but that was no problem because we only had to follow the others.

The walk to the first mission site was really exhausting for some of us because we wanted to go fast in order to keep up with the others. Anyhow we were the last team to arrive at the first site. There we felt a bit lost because all the others already worked on their first tasks but there was nobody to see who we could ask for the material and our tasks. However when someone arrived to tell us what we would have to do, we all got a good feeling because now we recognized that solving our tasks required creativity and skilfulness rather than physical strengths. So we solved our tasks with enthusiasm and we had fun by doing that.

Finding the right way to the next two sites was no big problem because everything was easily to reach on the paths. By contrast, we had to find

our way through the forest without paths and signs later but we also managed that. But this was not the only challenge we had to face: eating raw eggs, cross-country-golfing, children games, dry fishing, searching the invisible man and a crazy kind of memory game demanded our creativity and comprehension for all those "hullu" ideas they wanted us to put into action. In one word: "huvi" was the centre of that day.

Unfortunately we were not able to visit the last few of the ten stations because we had been a bit slow. Therefore we left them out and went directly to the destination: a nice cottage on a even nicer lake where we had the possibility to get in contact and to talk with sociable Finnish students, while sitting around the fire, barbequing some sausages and drinking some beer. All that, accompanied by tasty food (especially the fantastic cake) and the typical Finnish sauna made a cosy nice atmosphere.

Regrettably even the best evening has to end sometime and thus we were taken back to the bus stop where we had again the opportunity to talk with Finns about German and Finnish slang. Finally we had a lot of time for that as the bus driver decided to stay at home this evening. The luckier we were to get picked up by Kimmo.

As a conclusion, it was a unforgettable, adventurous and well organized day in the woods. After being a bit confused in the beginning we really felt warmly welcome during the event. Therefore we want to thank all the organizers and also the other participants for this pleasurable experience.

The team consisted of Jens Winkler, Volker Bruns, Oliver Schwarz and Simon Reymann.

NääsPeksiin osallistuminen

- mahtava kokemus

Teksti: Miia Puranen

Kuvat: speksiläiset

Mikä on speksi?

"Speksi tarkoittaa interaktiivista musiikki-näytelmää, jonka käsikirjoitus pohjautuu useimmiten johonkin klassiseen näytelmään tai historialliseen tapahtumaan. Juoni höystetään runsaalla huumorilla, ajankohtaisten ilmiöiden parodioinnilla ja tietenkin musiikilla. Erityisesti speksille on ominaista, että katsojat voivat pyytää kohtauksia uudelleen esitettäväksi huutamalla Omstart! ja esittämällä erilaisia toiveita tyylistä tai tapahtumien kulusta." Näin määrittelee speksin NääsPeksin kotisivut. Mutta speksi on myös paljon, paljon muuta. Se on elämyksiä, itsensä kehittämistä, uuden oppimista itsestään, hauskoja iltoja, keikkoja ja rundeja, ihania ihmisiä ja hyvää yhteishenkeä. Kuitenkaan speksiä ei olisi ilman yleisöä, sillä juuri yleisö tekee speksistä speksin.

NääsPeksi on toistaiseksi ainoa tamperelainen speksiproduktio. Sitä tekevät tekniikan ja lääketieteen opiskelijat yhteistyössä. NääsPeksi on perustettu vuonna 1999, ja syksyllä 2006 oli vuorossa yhdeksäs speksi Blade Runner – Elä, anna toisten kuolla.

Oma kokemus NääsPeksistä

Olin ensimmäistä kertaa mukana speksissä viime syksynä. Sitä ennen en ollut ikinä nähnyt speksiä, joten viime syksynä minulla oli vain jonkinlainen

tieto siitä, minkälainen speksi on. Syyskuun puolessa välissä löysin Prujusta ilmoituksen "NääsPeksi hakee tanssijoita!". Silloin kuusi vuotta tanssia harrastaneena kiinnostuin ilmoituksesta; olisihan minulla mahdollisuus päästä tanssimaan. Osallistuin tanssikokeeseen ja pääsin speksiin tanssijaksi. En ollut aivan varma, mihin lähdin mukaan, mutta homma kuulosti kivalta.

Olen hyvin iloinen, että lähdin speksiin. Tanssiharjoituksia oli joka viikko vähintään kolme kertaa viikossa. Niissä tutustui hyvin muihin tanssijoihin, ja speksiporukan yhteisessä viikonloppussa Kariniemessä pääsi tutustumaan myös näyttelijöihin ja muuhun tiimiin yhteisten harjoitusten, leikkien ja illan viettojen kautta. Varsinaisen käsityksen speksistä sain kuitenkin vasta läpimenoviikonloppuna, joka oli juuri ennen ensi-iltaa. Silloin tehtiin töitä kahtena päivänä, molempina yli 12 tuntia, ja hiottiin raina esityskuntoon monilla läpimenoilla ja kohtausten uusinoilla.

Esityksiä oli yhteensä seitsemän. Niistä neljä oli Tampereella, muut Oulussa, Helsingissä ja Lappeenrannassa. Kolmessa viikossa ne olivat ohi. Mutta speksi ei rajoitu pelkkiin esityksiin, onneksi. Vuoden aikana on ollut esitysten lisäksi paljon harjoittelua ja suunnittelua, yhteisiä iltoja, naksuja, mahtavia rundeja, joissa suositaan bussissa nukkumista, pikkujoulut, speksiristeily ja tulossa on ensimmäiset NääsPeksin sitsit. Tietenkin kaikki toiminta painottuu syksyyn, jolloin rainaa aletaan tehdä. Harjoitukset huipentuvat marras-joulukuussa esityksiin ja rundeihin ja niiden naksuihin, joiden jälkeen speksityhjiötä täytetään muilla speksi-tapahtumilla. Kalenteri näyttää keväisin siten vähän vapaammalta, mutta innolla odottaa jo seuraavaa käsikirjan lukua ja harjoitusten alkamista.

En ole katunut kertaakaan, että lähdin mukaan speksiin. Se on ollut mahtavaa aikaa opiskelujen lomassa. Siinä on oppinut uutta itsestään, luonut uusia ihmissuhteita ja saanut hyviä kokemuksia, ihania muistoja, elämyksiä ja hauskuutta. Speksi on avartanut maailmaa ja kulttuuria. Huumori on omaa, kun kaksi speksiläistä kohtaa, mutta se piristää päivää ja antaa ehkä ihmetyksen aihetta muille. Sanotaan, että speksi koukuttaa. Voin todeta samaa! Ensimmäisen speksivuoden jälkeen Omstart tuskin loppuu koskaan.

Mukaan NääsPeksiin

Speksi on mukava harrastus ja ajanviete. Siinä voi

tehdä melkein mitä vaan. Speksissä voi näytellä, tanssia, tuottaa, ohjata, käsikirjoittaa, sovittaa, soittaa ja laulaa bändissä, puvustaa, maskeerata, tehdä kampauksia, lavastaa, hoitaa tekniikkaa ynnä paljon muuta. Jos osaa jotain näistä, suosittelen speksiin liittymistä. NääsPeksiin pääsee mukaan syksyisin. Lisätietoja saa muun muassa speksiläisiltä ja Prujusta, jossa speksi ilmoittelee ajankohtaisista asioistaan. Kannattaa katsoa myös NääsPekin kotisivut www.naaspeksi.fi vaikka ihan vain mielenkiinnonkin vuoksi.

Joillekin speksi on elämäntapa, toisille harrastus, itsensä toteuttamisaika tai ajanviete. Se on sitä, minkälaiseksi sen itsellensä tekee. Speksi kannattaa kokea. Siinä mukana olo on kokemus, joka on paljon muuta kuin mitä lavalla näkee. Yksi parhaimmista asioista on speksihenki, joka on kaikissa, niin nykyisissä kuin vanhoissakin, speksiläisissä. Sen parempaa yhdistäjää ei voisi olla.

Tämän kiteyttää hyvin Speksikonsertto 2006 kertosa:

”Ei speksihenkeä parempaa
Maa päällään kannan
Rohkeasti mukaan vaan
Kanssamme uuteen maailmaan
Kuljettaa anna
Kun uusi seikkailu alkaa
Kaikki mukaan vaan tasajalkaa
Lavaliikuntaa ja musaa
Tarjolla jälleen silloin on”

Vuosi mentoroitavana

- mitä? miksi? minkälaista?

Teksti: Varpu Heikkilä

Jälleen syksyllä

Kun joulukuussa 2005 luin viikkotiedotteesta ilmoituksen Indecsin mentorointiprojektin starttaamisesta, en ollut mentoroinnista koskaan kuullutkaan. Nyt, vuoden mittaisen mentorointikokemuksen jälkeen, olen jo hiukan viisaampi.

Mentorointi, kuten moni muukin hieno keksintö, periytyy jo muinaisilta kreikkalaisilta. Trivial Pursuit-tietona kerrottakoon, että ennen lähtöään Troijan sotaan Odysseus pyysi luotettua ystäväänsä nimeltä Mentor toimimaan poikansa ystävänä, neuvojana, opettajana ja kasvattajana. Tästä siis termi.

Sanakirjan mukaan mentorointi on ohjausta ja tukea, jota osaava ja kokenut vanhempi tai senioriasemassa toimiva henkilö antaa kehityshaluiselle ja -kykyiselle (usein nuoremmalle) mentoroitavalle eli aktorille. Indecsin mentorointiprojektissa mentorina toimii työelämässä vaikuttava henkilö ja aktorina opiskelija.

Mentorointi on tavoitteellinen, syvälinen ja monipuolinen kaksisuuntainen prosessi, jota leimaa henkilökohtaisuus, avoimuus, luottamus ja sitoutuneisuus. Mentor jakaa näkemyksiään, osaamistaan ja kokemuksiaan sekä antaa tukea ohjattavaansa ammatillisessa ja henkilökohtaisessa kehityksessä. Samalla mentor saa virikkeitä omaan uudistumiseensa ja kehittymiseensä.

Se teoriasta, miten kaikki sitten käytännössä tapahtui?

Indecsin nettisivuilta löytyivät mentorointiprojektin hakuohjeet ja mentorien esittelyt. Esittelyissään mentorit kertoivat itsestään ja omista tavoitteistaan projektin suhteen. Esittelyjen perusteella valitsin joukosta henkilön, jonka aktorin paikkaa lähdin tavoittelemaan. Muotoilin hakukirjeen ja lähetin sen matkaan. Sitten piti vain odotella, tulisinko valituksi.

Mentorointiprojektin aloitustilaisuudessa kokoontuivat kaikki hakijat ja suurin osa mentoreista. Halukkaita oli enemmän kuin mentoreita, joten harmillisesti kaikki eivät päässeet aktoreiksi. Minulle tilaisuus oli onneksi iloinen. Nokian Renkaiden viestintäpäällikkö Helena Lintunen oli valinnut minut aktorikseen. Valitettavasti Helena ei tuolloin päässyt työkiireiden takia paikalle, joten sovimme sähköpostitse ensitapaamisen tamperelaiseen ravitsemusliikkeeseen.

Tilanne oli niin jännittävä kuin sokkotreffit voivat vain olla. Tulisiko projektista onnistunutta tiedon ja kokemusten vaihtoa vai kasa väkinäisiä tapaamisia? Olisimmeko molemmat yhtä innostuneita projektista? Jännitys oli turhaa, sillä mentorini osoittautui loistavaksi tyypiksi. Molempipuolinen luottamus löytyi nopeasti keskustelun sinkoilla tulevaisuuden tavoitteista lapsuusmuistoihin ja ihmissuhteista Tampereen teatteritarjontaan. Ensimmäisellä tapaamisella sovimme aikataulun sekä käsiteltävät aiheet, jotka vaihtelivat markkinointi- ja viestintästrategiasta työssä jaksamiseen. Projekti eteni kuukausittaisilla tapaamisilla, joiden järjestäminen oli paikoin aikamoista säätämistä, sillä yhteen sovitettavana olivat kiireisen uranaisen ja töissä olevan opiskelijan aikataulut. Tapaamisissa keskustelimme valmistelemastamme aiheesta ja kaikesta muusta sen ohella noin 2-3 tuntia. Tapaamiset olivat rentoja, mutta samalla myös hyvin opettavaisia. Sain paljon materiaalia aiheisiin liittyen ja myös henkilökohtaisen excursion Nokian Renkaille.

Oma aktorkokemukseni on ollut loistava ja suosittelen mentorointia lämpimästi. Indecsin mentorointiprojekti alkaa näillä näkymin ensi syksynä ja omaa mentoria kannattaa ehdottomasti hakea. Projekti antoi paljon verkostoitumisen ja työelämän kannalta. Mentorini kautta pääsin kesätoissa benchmarkkaamaan Nokian Renkaita, ja kontaktini alamme ihmisiin ovat kasvaneet. Parasta projektissa olivat kuitenkin syvälliset keskustelut mentorin kanssa. Omasta mentoristani tuli projektin aikana hyvä ystävä ja olemme jatkaneet yhteydenpitoa virallisten tapaamisten loputtua.

Vilskettä & Vilinää

- Tampereella kesäkin kuluu

Teksti: Anna Kaunonen

Masentaako, kun joutuu kesän viettämään Tampereella? Ei tilanne oikeasti noin paha ole, koska kyllä Tampereellakin kesän aikana tapahtuu vaikka mitä – kalenteri voi olla jopa niin täynnä tarjontaa, ettei tiedä, mihin kaikkeen sitä osallistuisi. Alle on nyt listattu kattava valikoima Tampereen kesätarjontaa, josta voi sitten itselleen valita sopivaa toimintaa.

26.5. Likkojen lenkki (www.likkojenlenkki.fi) Tytöt voivat osallistua hauskaan ja värikkääseen, mutta kilpailuhenkiseen, juoksutapahtumaan (jossa oikeasti kyllä pääosa osallistujista vain kävelee). Ei siis muuta kuin suunnittelemaan ryhmälle sopivia asuja :)

3.-10.6. Tampere Guitar Festival (www.musiikkitoteemi.fi/tampereguitarfestival/tgf07/index_fi.html) Festivaalin aikana voit kuulla niin klassisen kitaroinnin kuin harmonikan mestareiden konsertteja. Tapahtuma järjestetään Tampere-talolla kuin Ylöjärven ja Nokian kirkkoilla sekä Voionmaan opistolla.

6.-10.6. Tampereen Sävel / Tampere Vocal Music Festival (www.tampere.fi/musicfestivals/vocal.htm) Festivaali painottaa ihmisäänen kauneutta kuorokatselmuksien ja konserttien voimalla. Esimerkiksi Rajaton esittää 10-vuotisjuhlavuosi konserttinsa festivaalin aikana.

7.-9.6. Sauna Open Air (www.sauna-open-air.fi) Tänä vuonna Eteläpuistossa esiintyy mm. Megadeath, Type O Negative ja Heaven And Hell. Mukana tunnelmassa voi bongata esim. Maajussille Morsian-ohjelmasta tutun kurkkumiehen.

8.-10.6. Suomen Partiolaiset ry:n Suurjuhla 2007 Noin 25 000 partiolaista valtaa Tampereen – huiveja voi löytää Särkänniemestä, kaupungilta ja kaikilta Tampereen kouluilta.

10.6. Pirkan Pyöräily ja Likkojen Pyöräily (www.pirkankierros.hlu.fi) Lähes 2000 pyöräilijää voi bongata Tampereen seudun teiltä, ellei itse tietysti tapahtumaan lähde polkimia pyörittämään.

15.6. Pirkan yöpyöräily - Pyöräilyään voi jatkaa seuraavana perjantaina yöllisen pyöräilyn merkeissä, jos oikein innostuu.

15.-17.6. Beach Volley Pro Tour (bvtopen.kolmimedia.fi) Turnauksia ja BeachPartyja löytyy tämän tapahtuman alta.

29.6.-7.7. Tammerkosken Sillalla (www.sillalla.net) Oman heilinsa voi käydä löytämässä sillalta. Päätapahumapaikkana kuitenkin Keskustorin teltta.

30.6.-1.7. 46. Tampereen kansainväliset soudut - Soututapahtuman järjestäjinä Takon Soutajat ry.

11.-14.7. Tammerfest (www.tammerfest.fi) Suomen suurimmat kaupunkifestivaalit ovat saaneet uuden järjestelyvastaavan, joten saa nähdä muuttuvatko festarit parempaan vai huonompaan suuntaan. Lisää klubitarjontaa ja keikkapaikkoja pitäisi ainakin olla, muuten perinteisen meiningin pitäisi jatkua.

1.7. 29. Pirkan Soutu - Hatanpään soutustadionilla meno jatkuu myös heinäkuussa. Tapahtumaan voi osallistua niin pienveneet, kanootit kuin kirkkovenetkin – eiköhän siis Indecsin pitäisi joukkue sinne koota?

22.-27.7. Valtakunnallinen pesäpallon nuori-soleiri 2007 - Suomen pesäpallotoivot valtaavat Tampereen.

23.-29.7. Tampereen XII Flamencoviikko (tampereflamenco.com) Kansainvälisiä esiintyjien pukuja ja musiikkia sekä tietysti tanssitaitoa voi käydä ihastelemassa.

26.-29.7. Tampereen IV kansainvälinen salsafestivaali (www.salsapassion.net/festival) Tarjolla niin tanssitunteja, salsailtoja kuin konsertti Tullikamarin Klubilla.

27.7.-4.8. Tampereen 24. Kukkaisviikot (www.tamperetunnetuksi.net/kukkais.htm) Uusi kukkaistytty ja -pormesteri jälleen valitaan. Kukkia, teatteria, musiikkia ja ylipääntäänkin kulttuuria voi ihastella ympäri Tamperetta.

28.-29.7. Harrastepesiksen SM-kisat - Muitakin urheilulajeja kuin tanssia tarjolla viikonlopun aikana.

28.7. Pirkan retkisoutu - Soututapahtumia lukeutuu tämäkin...

28.7.-5.8. Tampere Open 2007 (www.tampereopen.fi) Tennistä voi käydä ihailemassa auringonoton lomassa Rosendahlin kentillä. Naisten tennistä pääsee ihailemaan ensimmäistä kertaa turnauksen historiassa.

2.-5.8. Delfin Basket Tournament (www.delfinbasket.com) Pitkiä ihmisiä katukuvassa, sillä koripalloilijoit valtaavat jälleen Tampereen, erityisesti heitä näkyy Pyynikin suunnilla.

4.8. XTampereMaraton (www.tamperemarathon.net) Puolimaratoonarit ja maratoonarit sekoittavat liikenteen. Joten, jos et itse pääse juoksemaan, niin varaudu siihen, että linja-autot voivat olla hieman myöhässä.

6.-12.8. Tampereen teatterikesä (www.teatterikesa.fi) Pohjoismaiden vanhin vuosittainen ammattiteatterifestivaali. Luvassa on niin draamaa, katu-, musiikki- ja tanssiteatteria. Esityksiä on kaiken ikäisille. Lisäksi järjestetään työpajoja, seminaareja, näyttelyitä ja kokouksia. Varo, ettet tule huijatuksi ;)

9.8. Tapahtumien yö - Teatterikesään liittyvä tapahtuma, joka periaatteessa on kulttuuri-tapahtuma, mutta käytännössä teinien ryyppyilta. Valintaa on siis paljon riippuen siitä, mitä haluat nähdä/kokea.

15.-18.8. Jääkiekon Tampere Cup - Hakametsällä on taas jääkiekkoa pitkän ajan jälkeen. Valmistaudu siis jo ajoissa tulevan talven jääkiekko kierrokseen.

18.8. ToTo ja Nylon Beat Ratinassa - Koe loistava teinimuistelot Ratinassa – keikkaa ei kannata jättää väliin :)

23.-26.8. Frisbeegolfin Euroopan Avoimet 2007 (www.opendiscgolf.com) Epilän frisbeegolfradalla voit nähdä kyseisen lajin eurooppalaisia huippuja vauhdissa.

Viikottaisia tapahtumia myös löytyy, esimerkiksi joka tiistai järjestetään ravit Teuvossa, jossa voi ToTo-taitojansa päästä kokeilemaan. Perjantaisin voi mennä kuuntelemaan Filharmonikkoja Tampere-talolle. Halpoja opiskelijalippuja saa tuntia aikaisemmin, jos tilaa vain riittää (ohjelmiston

löydät: www.tampere.fi/filharmonia). Ei myöskään sovi unohtaa Tampere Unitedin jalkapalloa, jota voi käydä tsekkaamassa Ratinassa (ottelu-ohjelman näkee: www.tampereunited.com). Teerenpelissä on myös joka maanantai Azúcar-salsaillat ja Henry's Pubissa Mike's Monster Jamit, joita molempia allekirjoittanut suosittelee.

Lisäksi, jos Tampere seutuna kiinnostaa enemmän, voi osallistua eri paikallisseurojen järjestämille kävelykierroksille, joista lisätietoa saa joko Tamperelaisesta tai Tampereen kaupungin nettisivuilta: <http://www.tampere.fi/matkailu/tapahtumat/index.html>. Lisäksi Tuomio-kirkko viettää 100-vuotisjuhlaansa, joka näkyy monin tavoin, esim. juhlakonserttisarjana; lisäinformatiota: www.tampereenseurakunnat.fi/musiikki. Tallipiha on myös kokemuksen arvoinen kesän aikana. Se löytyy Finlaysonin kirkon takaa. Lisäksi Viikinsaaressa kannattaa poiketa. Sinne pääsee Laukontorilta lähtevillä aluksilla. Loistava esim. piknik-paikka Koskipuiston ohella.

Kesän aikana teatteritarjonta on myös upea. Tänä kesänä Pyynikillä voi käydä katsomassa Mooseksen perintöä, Komediateatterilla Hannua ja Kerttua ja Jäniksen vuotta. Tampereen seudulta löytyy myös muita kesäteattereita, esimerkiksi Kanta-Teiskon nuorisoseuran kesäteatteri esintyy Kämmeniemiellä.

Unohtaa ei myöskään sovi Tampereen erilaisia museoita. Vapriikin lisäksi löytyy niin Vakoilu-, Lenin- kuin työläismuseo. Teiskosta löytyy myös maailman pienin museo eli maitolaiturimuseo, jossa on joka kesä vaihtuva-aiheinen näyttely. Itse museon kokeneena suosittelen sitä myös muille, jos siellä päin satutte liikkumaan.

Jos ei huvita mitkään tollaiset tapahtumat, mutta kuitenkin huvittaisi jotain tehdä, niin aurinkoa ihmiset käyvät pääasiassa ottamassa joko Rosendahlin rannassa (bussi 21) tai Rauhaniemessä. Lisäksi mukavia terasseja löytyy, esimerkiksi Suvi-laiva on kokemuksen arvoinen sekä tietty Koskipuiston Rosso. Paapan kapakkakaan ei ole ollenkaan huono vaihtoehto, mutta eiköhän kaikki omat lempiterassinsa löydä :)

Oikein aurinkoista kesää kaikille, varsinkin Tampereella kesänsä viettäville. Moikkailaan, kun törmäillään :)

Kesällä

La 28.7 **Legendaarinen Kesäcasenpurku**
- tätä et halua missata!

Alkusyksystä

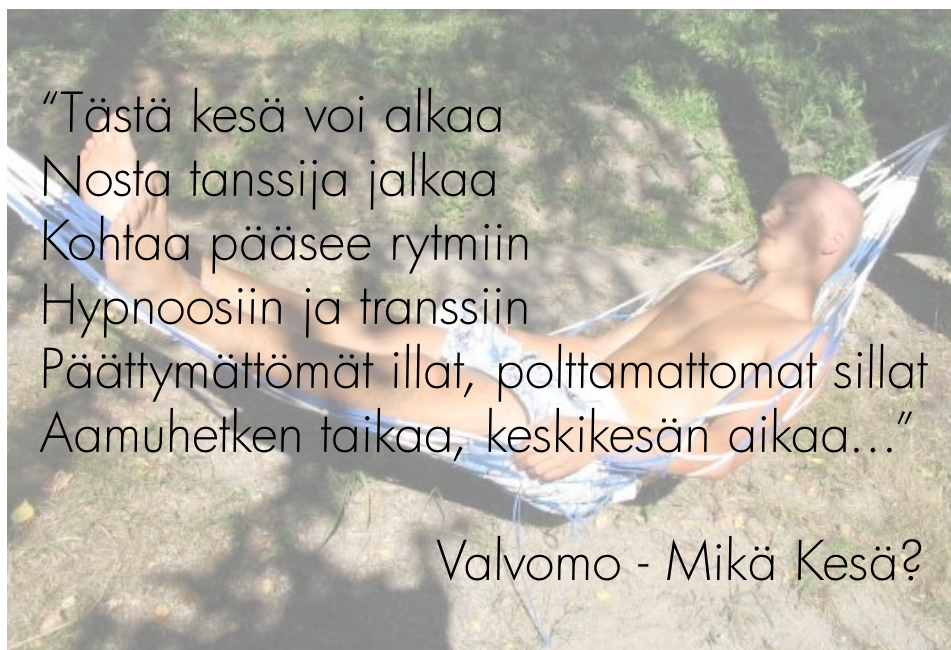
Ma 20.8 **Fuksien orientaatioviikko starttaa**
- tuomaroimaan pubirundille?

Ma 27.8 **TTY kutsuu - 1. periodi alkaa**
- muista ilmoittautua kursseille!

Xx XX.8 **Avajaissauna Mörrimöykyllä**
- menipä se kesä nopeasti =)...

La 22.9 **Indecs Challenge vol. VI**
- kai joukkue on jo kasassa?!

Huom. kalenteri elää, seuraathan siis www.indecs.info:a!

"Tästä kesä voi alkaa
Nosta tanssija jalkaa
Kohtaa pääsee rytmiin
Hypnoosiin ja transsiin
Päätymättömät illat, polttamattomat sillat
Aamuhetken taikaa, keskikesän aikaa..."

Valvomo - Mikä Kesä?

Tulevat tapahtumat

Tuotantotalouden kiltä Indecs
21 vuotta – Vuosijuhlat 24.3.2007
Kiitämme vuosijuhliemme tukijoita!

accenture

High performance. Delivered.

sasken

BOTNIA HIGHTECH

Wireless and beyond

SANDVIK

STORAENSO

UPM

WÄRTSILÄ

KONE

Juvenes®

Professia

TOAS

TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

Kauppalehti